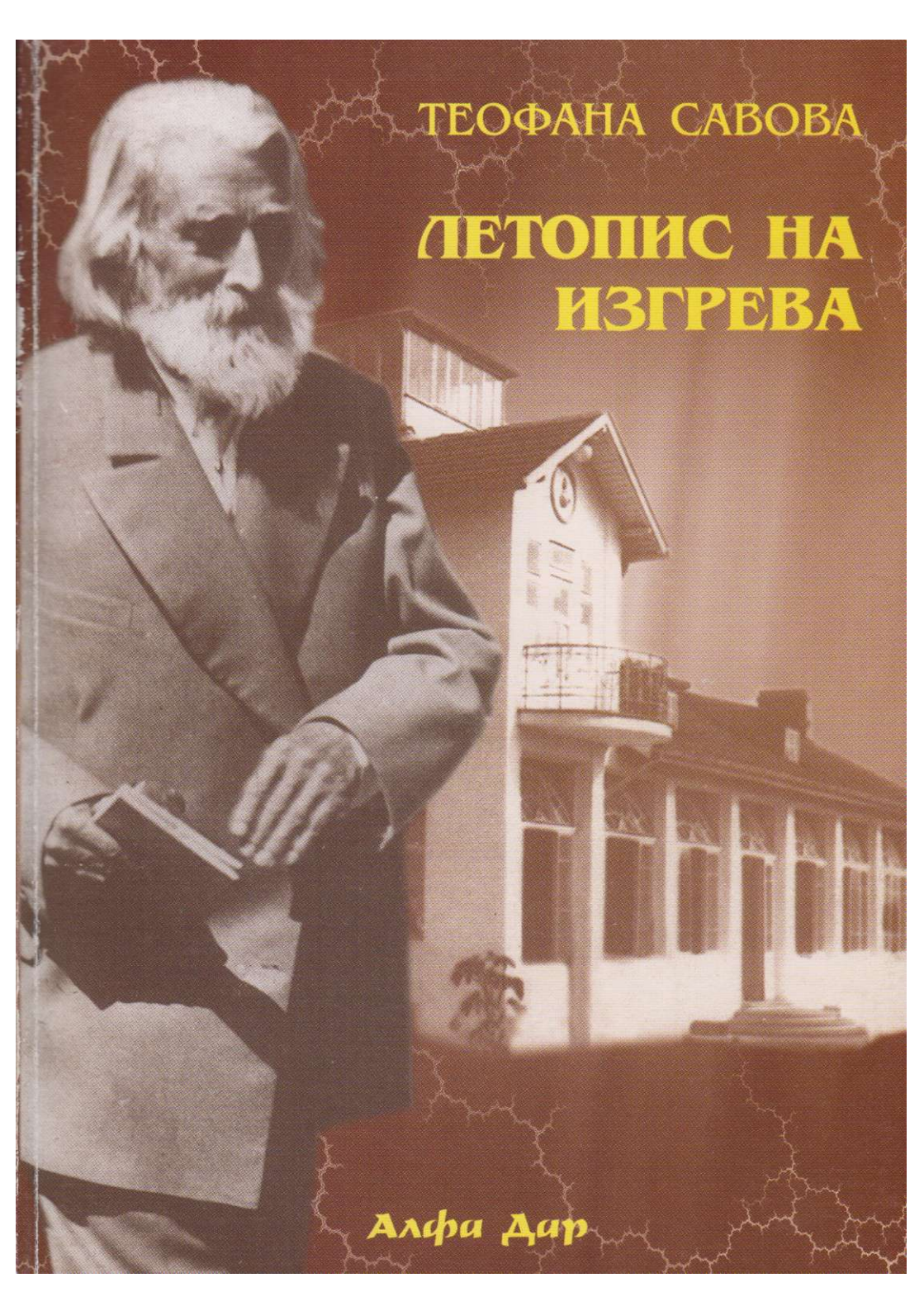

ТЕОФАНА САВОВА

ЛЕТОПИС НА
ИЗГРЕВА

Алфа Дар

ТЕОФАНА САВОВА

**ЛЕТОПИС
НА
ИЗГРЕВА**

КНИГА ВТОРА

© ALPHA-DAR, 2002
ISBN 954-8785-38-2

ПРЕДГОВОР

Тази книга отразява в хронологичен ред само част от събитията и някои текстове и документи, свързани с живота и делото на мировия учител Беинса Дуно. Тя представлява интерес не само като духовна автобиография, но и като летопис на текстове с духовна сила и значение, на събития и преживявания, които отразяват насроението на един относително светъл период от историята на нашата страна. Ние я препоръчваме на нашите читатели и поради несъмнената достоверност на фактите, включени в нея, които могат да бъдат полезни от една страна за личната духовна реализация на всеки духовно пробуден човек, а от друга - с оглед на обективността на бъдещите изследвания и анализи. Хронологията на събитията е свързана главно с живота и духовната работа на авторката, която години наред е живяла в поселището „Изгрева“ на последователите на Бялото братство още от началото на създаването му. Въпреки, че няма претенциите да изчерпва въпроса за историята на Бялото братство в България, Летописът на Изгрева свидетелствува за реалните възможности да бъде осъществен един нов живот на хуманни и братски взаимоотношения, в който духовното израстване да е приоритетна цел. Летописът на Изгрева е още и документ, който показва, че добрите перспективи на човека за смислен живот и просперитет не са химера, а реалност на една богата духовна практика, която е достъпна за всеки човек, една спасителна алтернатива на човечеството, което днес се лута в безпътицата на своята бездуховност.

ДНИ НА РАДОСТ И ПОДЕМ

Велики Учителю!

Ежеминутно расте Вашето величие пред нас. Ежеминутно откриваме под скромните обвивки скъпоценните замисли. Ежеминутно чувствуваме Вашата Бащинска грижа и за неща, за които ние не се и досещаме дори.

Вие се грижите и за нашата прехрана. Вие ни подсещате да искаме и материални условия, за да бъдем спокойни като ученици във Вашия велик университет и да учим. Колко Ви благодарим!

Да се реализира Вашата покана към нас, и нашата покана да се реализира - да имаме нашите материални условия, при които спокойно да учим и работим за Великото ти дело, Учителю благ, сега и всякога, през всичките векове!

Целуваме Вашата божествена ръка - Теофана, Мара, Тодорка, Петър-Асен, Сава. И всички, които Си избрал, да се наричат начатък на Твоята слава и величие.

7, 8, 9, 10 юли 1929 г., София, Изгрев

Прекрасен, Младежкият събор се състоя в течение на тези 4 дни. Беше открит с музика, песни и стихове. Изслушахме хубаво слово от Учителя, реферати и изказвания. Братските и сестрински чувства го направиха незабравим.

Скъпи Учителю, благодарим на Бога за всичко, което получихме през тези дни, благодарим и на Вас!

На път за Мусала

(10 юли 1929 г.)

Свещено място си ти, о, Мусала.

Зън-зън-зън - събужда ни малката камбанка на Изгрева. Часът е 2. Всички прозорци светват един след друг. Бързо се приготвяваме. Вече предвкусяваме удоволствието от излета и сме радостни. Смеем се и за най-дребни работи. Вземаме пригответените от предния ден раници и тръгваме. Не сме само ние, двете сестри. При нас е ношувала нашата духовна сестра Деметра. Хубава и много мила сестричка - студентка в Музикалната академия. Тя живее в града. За по-удобно ношува при нас. В такава вечер почти във всяка от малките къщурки на Изгрева има гости.

Учителя веднъж каза: „Аз мога да направя вашите стаи широки“. И ние констатираме този факт винаги, когато ни дойдат на гости мили сестри. Колко ни е широко, и просторно, и удобно. Това е той, това е Любовта.

Пътуването е удобно. Струва ми се, че летим с невидими крила. Автомобилите остават доста назад по прашното шосе, а ние вече пъплем по склоновете на Рила. Зоват ни приказни върхове. Любовта е в нашите сърца! Учителя е с нас. Ние пътуваме за връх Мусала!

„Господ казва: Ако имате търпение да се очистите, ще ви направя чисти, като хее, оня връх там“. (Учителя посочи висок връх от веригата на Мусала.)

11 юли., около 14 часа след обед, връх Мусала

Послание Яково, гл. 2, ст. 18.

12 юли - Петровден

Нощта си отиде сравнително топла. Зората заля далечния хоризонт и ето, слънцето изгря. Днес е имен ден на Учителя.

Колко е мил Учителя! Неговото присъствие е неизчерпаем извор, из който в душите ни се влива еликсир, най-чистата и блага храна !

формула: *В Божията Любов, в Божия Дух има живот.*

„Камъните са наредени по плоскости, за да могат да отразяват светлината. Те не са разхвърляни безразборно, както ние си мислим."

10 гл. от Евангелието на Йоана, 33 ст.

Същия ден при „Първото езеро":

16 гл. от Евангелието на Йоана, 0-16 ст.

Прекрасна беседа.

*

Ръководени от духа на Божественото Слово, обогатени от красотата на природата и възродени от планинския въздух, след чудните дни прекарани с Учителя, ние сме отново в София, в нашия обичан Изгрев.

*

Приготоввяваме се за Седемте рилски езера.

Те не могат да се опишат. За тях казвам: Идете и вижте рилските езера! - Огледайте се в огледалната повърхност на първото, направете утринната закуска при второто и на път за третото отбийте се при сгушената там бяла чешмичка! Колко красота има във всичко това и колко радост! Тежестта на живота тук не се усеща. Тука всички са юноши, сърцата са чисти, детски. Душите се сливат с ефира на планината и копнеят да обгърнат цялата ѝ красота. Идете при рилските езера!

Пътеката извива нагоре, вие не знаете каква изненада ви носи следващата стъпка. Ето го и третото езеро! - Широко и спокойно, разляло води в две посоки, обгръща като че ли с любящи ръце малък връх. Езерото Близнаците ви задържа по-дълго с тайнствения полъх, който идва от непристъпните скали, с далечната симфония в потайните си глъбини. С мъка се отдалечавате. След всяка стъпка погледът ви открива нова красота, възхищавате се и съзерцавате. Скали, цветя, птички, извори - всичко е така красиво и художествено наредено! Къде ли е великият Майстор? Вие вече го очаквате. Няма да се изненадате, ако самият Той се появи!

На следващата тераса, между широкото плато и върховете, ви очаква петото езеро - Махабур. Неволно търсите бои и четки, за да го нарисувате. Искате ви се да отнесете със себе си нещо от тази неотразима красота. Изкачвайки стръмната пътека, често се обръщате, за да видите отново сините води на Махабур.

Не е стихнало вълнението от всичко преживяно, когато се озоваваш пред тайнството на един още по-възви-

шен свят - при езерото Сърцето! Дълбоки и чисти са водите му като олтар и светиня на човешкото сърце. Минавате край него, обзети от тайнствен трепет. Духовна сила и знание се изискват, за да отидеш по-нагоре, да се вгледаш в спокойните води на седмото и да чуеш гласа му. От Езерният връх се открива чудна гледка. Пред теб е величествената панорама на Седемте Рилски езера! Красивите седем езера!

Омаян, неволно снемаш шапка, един нов човек - пречистен и преобразен - чувстваш как те завладява чувството на единение с този дивен свят на планината, населен със светли духове.

В този храм, който няма равен на себе си по сила на Божието присъствие, природата разказва чудната приказка за Красотата!

*

Останахме при рилските езера десетина дни. Питаме се: „На Мусала ли е по-хубаво или на Езерата?" Бяхме със същия екип, т. е. без екип. Направихме малки заслони от клек и се чувствахме чудесно около постоянно горящия огън.

На 21 август 1929 г. при петото езеро получихме подарък от Учителя - прекрасната беседа „Абсолютна чистота". В същия ден по пътя за езерото се роди и хубавата песен „Весел ти бъди". Тя като че ли се изля из сърцето на нашия любим Учител и се вля в сърцата на учениците. Когато навлязохме в голямата поляна, песента прозвуча като чудна симфония, която изпълняват водите и скалите над езерото, като песен на тревите и

цветята, радостен изблик в сърцата ни. Какъв ритъм! Всичко тук пееше и импровизираше. Беше хубаво и неповторимо!

ЖИВОТЪТ

1930 г.

„Понеже аз живея и вие ще живеете“.

„От душата излизат мисли, възвишени и светли“.

Годината 1930 започна с много любов, с радост и песен. Между хубавите и изненадващи със своето разнообразие лекции, беседи, излети, разговори и упражнения, ние вече имахме и нашето преживяване от Рила, специално от седемте прекрасни езера. Очаквахме лятото и мечтаехме да поемем каменистата пътека през Скакавица, която води към езерата. Нашият богат живот не ни позволяваше да почувстваме зимните студени дни. Всичко виждахме през очите на планинаря и копнеехме за Рила, за прекрасните седем езера.

С този копнеж ние посрещнахме пролетта. После направихме осмия младежки събор на 12, 13 и 14 юли. Всеки ден Учителя изнасяше по една великолепна беседа: „Право си отсъдил“, „Връзване и развързване“, „Чрез него стана“. И започнахме да се приготвяваме.

Вече бяхме ходили на планина - на Витоша и на Мусала. Оставахме там до ден-два, до седмица най-много, с изключение на 1929 г., когато и на Мусала и на Езерата престояхме 9 - 10 дни без палатки.

Сега се приготвявахме за летуване на Рила до месец и повече. Нуждаехме се от палатки, екипи и храна.

При всяка среща говорехме само за това: готова ли е палатката, добре ли е импрегнирана, обувките издържат ли на влага и т. н.

Дойде определеният ден за тръгване - 19 юли. До гр. Дупница отидохме с влак. После продължихме до село Сапарево с файтони и коли, а нагоре - с кончета; само багажът, разбира се. Следваме каменисти пътеки, които се провират между борови дървета и се губят, докато се озовем почти срещу Скакавица. Оттам, след хубава почивка, пътеката ни води по меки склонове, след които възлиза до бреговете на второто от седемте езера. Лек дъждец ни изкъпва, а няколко гръмотевици ни поздравяват за добре дошли. Разтоварват палатките от гърбовете на милите кончета и ние се устреляваме към тях с надежда, че ще ни приютят и постопят, защото часът е вече 18,15. По това време на планината става студено, а ние сме изморени и гладни. Много скоро обаче пламна буен огън, на който водата завря бързо. Пихме топла вода и вечеряхме пред играещите пламъци. Накрая се преоблякахме, за да ношуваме в набързо приготвените палатки. Колко сме благодарни на Господа и на Учителя за всичко, което видяхме и преживяхме!

20 юли

Събуждам се в планината. Отварям палатката си и се изправям пред широките хоризонти на изток. Изгревът е хубав. Слънцето изпраща тържествено своя първи лъч и букет от лъчи след него. Изгрей, мило слънце, да ни стоплиш! Радваме се на изгрева, царственият му лик озарява най-рано върховете на Рила.

Неделя е. Уреждаме новите си бели жилища - палатките. Местим и разместваме, дооправяме набързо оставените от вечерта неща.

Учителя тръгва. Бързо оставяме всичко и тръгваме и ние. Къде ли ни води? - На чешмичката! Сън ли е това или е действителност, не мога да различа. Колко пъти съм идвала мислено тук! А то „блика, блика, шумоли“.

Беседата днес беше „практическа“ - каза Учителя. И постави на изворчето две хубави ръце, за да струи през тях водата. Под водата поставихме бяла мраморна плоча, обградена от бели нанизи. Наричам ги „силните ръце на Любовта“. Велик си Господи!

*

Вече е поставена и втората палатка за събрания. Започва да застудява. Пак се събираме около огъня. Той пращи и ни весели.

21 юли, понеделник

Събуждам се. Чувам огъня как гори. Някой пее. Величествена картина! Посрещаме изгрева на каменната веранда при входа на лагера. Учителя пее високо „В началото бе Словото“. Прочетохме 18 гл. от Матей. Веднага след това мило събрание отидохме към чешмичката. Отново изпитахме радостта да работим за извора. Ние, сестрите, носим малки и големи бели камъни и го украсяваме. Учителя присъства и с голяма Любов и

интерес следи работата. Като птички отлетяваме по върховете и се връщаме със скъпоценните находки. Слагаме пред неговите очи украсата и питаме: „Учителю, това камъче нали е хубаво? Да го поставим ли тука?" - Той поглежда всяко камъче, всяка птичка, насърчава и помага на братята, които работят по-тежката работа. И някъде ще каже : „Този е по-благороден камък, а този, тъмният там, да се извади."

Сестрите донасят закуска. Колко мило и красиво е това! И колко неописуемо!

А ръцете! - Свещените ръце, които лекуват, които съграждат красивото у човека и отварят очите за светлината, които направляват сърцето към топлината, които подкрепят доброто да живее в човека.

Божествените ръце - да ги приемат всички хора по света! Силните, мощните ръце, които така невидимо лекуват болните души!

*

Часът е 18. Откъм долината се чува шум. Пристига нова група от София. Посрещаме ги тържествено. Каква радост, като че ли не сме се виждали години.

Вечерният огън, с песни, стихове и радост, е незабравим. Но часът става 22. Учителя казва: „Ще ви чакат горе". С усмивка и със сърце, изпълнено с радост, всеки се прибира в своята бяла палатка.

*

22 юли, вторник

Преди изгрев се събуждам. Учителя е вече до огъня. Помагам му да се измие. Той се мие внимателно с топла вода.

Пак посрещаме слънцето от каменната тераса. А то е жив пламък.

*

Днес ходихме на гости на петото езеро, което Учителя кръсти Махабур. След хубавите упражнения на поляната пред Махабур спряхме при двете изворчета в източната страна на поляната - Сърцето и Златното изворче. Измихме се всички и слязохме пак при любимата чешмичка. Направихме мост на реката. Денят е хубав. Времето е малко променливо, но сме много благодарни, че не вали дъжд.

Колко е хубаво, когато хората търсят светлина и любят Бога!

23 юли, сряда

Започнахме деня със сутринна молитва. В 7,30 часа тръгнахме за Махабур. Там направихме упражненията, след което всички се наредихме край брега на езерото и едновременно измихме лицата, главата, ръцете и краката.

На срещуположния край на поляната Учителя ни държа кратка беседа за интуицията. Помощници на ин-

туицията са сърцето и умът. Завърши с мисълта: *Божият Дух, възлюбленият на нашите души, ще свърши всичко за нас.*

Нашата сила стои в това, че Бог действа в нас.

Изведнъж горе се разрази стихия. Слязохме по много стръмен път до Балдер-Дару.

24 юли, четвъртък

Стихията едва утихва. Тъжно, но се справяме.

25 юли, петък

В класа всички имаме практическа работа. Работихме заедно и направихме пет моста, две стълби и една пътека. Над чешмичката се постави един голям камък, който донесоха 12 братя.

През целия следобед, след 12 часа, палатките пак са атакувани от силен вятър. От силния му напор някои палатки се събориха. И все пак при нас е хубаво.

26 юли, събота

Сутринта имаме прекрасен изгрев. Времето бе ясно и слънчево до обед, но по обед се замъгли. Часът е 18, небето - облачно.

*

27 юли, неделя

Денят бе хубав. Слушахме беседа на Учителя за бедната вдовица, която ще бъде първата жена в шестата раса. Следобед с Паша четохме коректури във високата палатка.

28 юли, понеделник

Заедно с Учителя направихме упражненията, наредени в три полукръга на поляната пред Махабур. Движенията му бяха изразителни, красиви и хармонични. След това той ни говори за координиране на земните и духовните течения.

После посетихме езерата над Бъбрека - Сърцето и Главата и езерния връх, и слязохме по една стръмна пътека зад Харамията, който Учителя кръсти „Харно ми е". Велик и силен е Господ! - Един камък полетя надолу към Наталия и Стоянка, но не ги засегна. Камъкът мина покрай тях. Към 16 часа пристигнахме в лагера.

29 юли, вторник

Изгревът беше прекрасен! Слънцето ни погали с прекрасната си бледопурпурна тога. Небето е чисто, синьо и ясно. Седнал на висок камък до своята палатка, Учителя ни говори върху стиховете „Зидете се на дом духовен..." И „Ако любим Баща си - Бога, тъй светъл ще бъде нашият живот."

Днес правихме пътя за хижа Скакавица - за милите кончета. Моста по този път Учителя нарече „Буд Аллах" - буден е Господ.

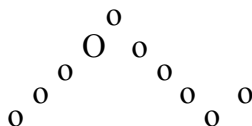
1 август, петък

Посрещнахме слънцето от горната поляна, понеже отдолу изгревът вече не се вижда. После чухме хубава беседа от Учителя. След закуска отново работихме по пътя от бивака за хижа Скакавица. Имахме задачата да наредим по сто камъка. Оживлението беше голямо и беше весело, но накрая, след много смях и шеги, пътят бе готов.

2 август, събота

В 4,30 часа съм на чешмичката, а в 5,30 часа отивам на изгрев. Днес слънцето изгря два пъти. Всяка сутрин то е различно, но винаги прекрасно. Продължихме работата около чешмичката. Ентусиазирани 16 братя донесоха там един голям камък. Нарекохме го Парицата.

Учителя поясни: „Планът на цялата чешмичка е продължение на работата на природата - тя е отглас на строежа на горната височина. Двата първенци са вече съединени. Има Σ = единство между тях. А тази линия представлява Любавта":

ПРИ „РЪЦЕТЕ, КОИТО ДАВАТ“ (2230 м надморска височина)

Величествена Рила! Низ от разнообразни картини се редуват пред погледа. Седемте часа път не ни измори-ха. Нагоре ни тегли мистичната красота на езерата, която блика из „Ръцете, които дават“. Отиваме при тях, за да чуем новата приказка, която ще ни разкажат.

Първото езеро ни посрещна приветливо с усмивката на своите широко разливащи се кристални води. То събужда спомени от близки и далечни времена. Светли образи, чието присъствие е осезателно, ни водят към своите обиталища.

Спряхме при второто езеро. Отразените в него върхове и скали му придават неземна хубост.

Още няколко стъпки по извиващата пътека край езерото и изведнаж чувстваме радост, като че ли някой ни очаква пред прага на приказния свят на Чешмичката с ръцете, които дават!

Закътана между скали, далече от света, скромна, но величествена в уединението си, в тишината на голямата планина, тя раздава щедро от изобилието си. Мраморните ръце, из които струи кристалната вода, изразяват сила, Любов и безкрайна нежност. Морният пътник спира тук в захлас. Хубавата полянка го кани да отпочине, да се наслади на това чудно съчетание на природна хубост и човешки гений, да чуе живата приказка.

И чешмичката, скромна, но мъдра, непрестанно струи и с тих глас ни казва:

*„Братя и сестри, майки и бащи,
приятели и странници,*

*учители и ученици,
слуги и господари, -
Вий, служители на живота,
отворете сърцата си за доброто
и бъдете като този извор!"*

И после продължава с приказки за неизречената мъдрост на Мировия Учител, за странника, който в дългия си път през вечността, се спрял тук и накарал този извор да избликне, та когато пътник морен потърси сили и утеха в самотен час, да спре при извора на любовта.

Второто от седемте рилски езера, край югоизточния бряг на което се намира изворът „Ръцете които дават“, Учителя нарече Ел Бур или Благото на живота.

3 август

Чухме хубава беседа от Учителя. Имаше много туристи.

4 август

Падна сняг, после скреж и град. Повече стоим в палатките. Един затоплен камък е благодат.

Времето е променливо, но остава студено.

18 август

Много групи слязоха от планината. Ние също се приготвяваме за София. Подаръкът за вечни времена

от това летуване при езерата ще ни остане прекрасното томче от планински беседи на Учителя - „Благословена между жените". Другата ми радост е пълната тетрадка с поеми. А когато си мисля за Кръстю, все ми става мъчно, че не дойде на планината. Защо ли?

След всичко преживяно чувствавам, че любовта ми към Учителя и към Великото расте. В тетрадката си пиша:

Името Ти е Любов!
В лъчезарна утрин те срещнах.
Твоят царствен ход ме привлече
и тръгнах напред.
Без нито миг колебание,
тръгнах след теб.

Изведнъж стъпките ми станаха по-твърди, погледът просветна. Светлината ти навлезе в моя ум, изобилна топлина разшири сърцето ми. Твоята усмивка докосваше всичко. Затова и камъчето малко и адепта ти сторваха път.

Ти ме пробуди и насърчи, ти ме повдигна. Името Ти е Любов.

*

Обичам Те, о, първи лъч на Любовта! Ти пръв докосна, озари и внесе топлина в заледената ми душа. Ти вля в мен еликсир на живота и посади в душата ми три чудодейни семенца, от които отглежда най-ценната украса в моята градина - цветя на мир и радост, на Любов, наука и работа. И днес, когато съм при тях, когато изпитвам наслада, от което и да е от тях, аз

издигам благодарствено ръце към Тебе, о, първи лъч на Любовта!

Ти ме научи на великото изкуство да обичам! За тебе ми говорят и камъчето, и разноцветните пеперудки, цветята и звездите. Всичко, до което се докосва погледът, е израз на великата Божия Любов. Тя ми показва красотата на живота и открива простор за моята душа! На Любовта, като благодарствена песен към Господа, откликва любовта в моята душа.

21 септември

Първо Утринно Слово на Учителя в неделя, 5 часа, София - Изгрев.

ПОСТИЖЕНИЯТА

1931 г.

Честита Нова 1931 година - Година на постижения!

Веднага след вечерята концерт словото потече като слънчеви лъчи през бисерен наниз. Бяхме се събрали около нашия обичен Учител. В такива вечери очаквахме с голямо вълнение словото му, което ни вълнуваше повече и от най-добрата артистична програма. Като издрагоценен извор то струи и озарява умовете ни със светлината на Божествената мъдрост, изпълня с топлина сърцата ни и внася в нас импулсите на вечния живот. Затова го приемахме с голямо вълнение: във всеки неделен ден, всяка сряда и всеки петък, когато с трепет

следяхме мисълта на Учителя, за да доловим отговора на въпроса, който безпокои нашия ум, вълнува нашето сърце и подтиква към деятелност нашата воля. Защото знаехме, че пулсът на вечния живот в словото на Учителя носи верния отговор на въпросите ни. В трепетното очакване на тези вълнуващи мигове ние вече предусащахме отговора, долавяхме близостта на благата вест, която витаеше около Учителя. И естествено интересът ни към словото беше винаги голям. Затова не сещаме, че прегазваме дълбок сняг, за да отидем на Изгрева, не сещаме дори, че времето се затопля и идва пролетта. Сега четирите годишни времена са у нас и се редуват по силата на други закони! Струва ни се че мръзнем посред лятото у дома. Затова бързаем нагоре, да отидем при Учителя, при слънцето на живота, да се отзовем в пролетта, която той носи. Велик живот!

9 януари

Добрият човек е безпристрастен. Той гледа еднакво на всички хора, дава правилна преценка на всички живи същества и определя отношението си към всяко от тях, според естеството му. Той е извън всякакви закони. Самият той е закон.

Разумният човек разсъждава правилно. Той е поет, музикант, художник. Той носи всички изкуства в себе си. Той поставя нещата на мястото им и навреме.

Силен човек е този, който може да носи 100 тона товар на гърба си и да го подхвърля на един километър разстояние.

Богатият човек привлича хората към себе си. Да отидете при богатия, това значи да се привлечете от него така, че да не искате да се върнете назад.

За Бога всичко е постижимо. И за онзи, който живее с формулата Д. Р. С. Б., т. е., който е добър, разумен, силен и богат, непостижимите неща стават постижими.

4 април

Посвещение - дали човек може да задържи придобитото.

7 април, вторник

Прекрасен ден, екскурзия до Витоша!

28 юни

Велики Господи! Велики Учителю! Моля за съдействие!

Моят приятел Кръстю Тулешков се сгоди. Бдете, мой Учителю, над неговия път!

3 юли, между 9 и 10 часа преди обед

Велико възкресение.

Свободата на човека не се извоюва лесно.

Свободата на човешката душа не се придобива лесно.

*

Из „Заветът на лъчите на светлината" - събрал и наредил Учителя.

Прочели ли сте вие това писание?

„Камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: от Господа биде това, и чудесно е в очите ни ".

*

Добродетелта трябва да е толкова велика, че да е над всичко.

*

„Аин фаси" - музикален образ, даден на 17 октомври 1931 г.

*

„Наука е да намериш ценното в човека."

„Сега природата има да направи жената майка - врата към Любовта, а майката да направи девица."

*

Велики Учителю, ти си работил преди векове, работил си преди 2000 години, работиш и сега. Нека твоя-

та свещена работа бъде благословена сега, всякога и през всичките векове и нека великото ти дело се увенчае с успех за радост на цялото небе, за радост на цялата земя и за твоя радост, Учителю благ!

И ДНЕС

(пролетта на 1931 г.)

И днес ние си устройхме един малък празник. Чу-чулигата извиваше дивна песен. Тя сякаш се радваше на чудната панорама, която утрото разкриваше пред ранобудните. Живата картина растеше в багри и хубост. Най-разнообразни тонове се сплитаха в чудни воали, които очакваха с трепет първия лъч. - Утрото пееше величествената песен на раждащия се ден.

Сърцата на ранобудните, на възхитените от чудната гледка, пулсираха в хармония с мировия трепет. Наредени в стройни редици на поляната, братята и сестрите бяха направили утринните упражнения, бяха вдъхнали от свежестта на ранна пролет. - И сега чакаха царския син.

Той мина през сребърните воали, блесна и озари сърцата на очакващите го. - Величествен химн, красота, вплетена в дивни акорди на благодарност и очарование затрептяха във всяка клетка.

Красотата разкриваше своето величие, музиката - своите тайни, Любовта - своето безсмъртие. Малкият празник беше на своя връх.

Минута, две, пет и Слънцето пое тържествено по всекидневния си път. Работа вече очакваше всички. Дел-

никът на деня приближаваше и изискваше дължимото от всички.

Ранобудните напуснаха красивата поляна. Те са готови да се молят, да се учат и работят с радост в днешния ден. И отсега се подготвят, за да участват в утрешния празник.

12 август, сряда, 8,20 часа сутринта

Мъгли обгръщаха планината и летния ни лагер при Седемте езера. Решихме да си тръгнем рано тази сутрин.

Малко след изгрева на слънцето светлината посети високите върхове и обагри морето от облаци, които се бяха сгъстили под нас през нощта. Слънчевата панорама над 2300 м надморска височина беше величествена. Почувствахме непреодолим копнеж да останем още в планината, да се пречистим в нейната чистота, очаровани от неземните ѝ красоти. Възторгът събуждаше тъга по всичко хубаво тук, но пътуването беше вече решено. Багажът беше натоварен на конете и всяка надежда да останем се беше стопила в скръбта ни. Тогава мъглата като че ли се сгъсти още повече, обгърна най-близките възвишения и ни отнесе.

Вървахме, а мъглата неотменно ни следваше. На две крачки пред нас видимостта беше слаба. Обхванати от едно затворено пространство и отвътре, и отвън, ние се движихме без ориентир и без посока. Сигурността в стъпките на водачите пред нас се бе изгубила. Виждахме само тревичките и малките камъчета пред нас и се сбогувахме с тях. Тъжно ни беше, че не можем да поздравим красивите езера и върхове, с които ни свързваха

толкова радости, възторзи и песни. Мъглата проникна и в душите ни. Скръбта ни от раздялата се смеси с чувството за неопределеност, поради неизвестността, в която се движехме вече цял час.

Страшна ли е планината в мъгла? Може и да не е страшна, но защо ни обзеха тревога и смущение? Може би, защото в хубав и слънчев ден тук човек се чувства господар, докато гъстата мъгла го прави неспокоен и слаб.

Изведнаж, като из невиделица, в мъглата пред нас се появи езеро. Запискаха вълни - бяхме при Махабур. Познавахме добре кристалните му води.

Изненадата ни беше голяма, но повече от всичко беше ясно, че сме объркали пътя. По пътя си през мъглата бяхме направили завой и два часа по-късно се връщаме там, откъдето бяхме тръгнали. Искрено се зарадвахме, че сме намерили нашия стар познат Махабур, който ни показва пътя, който трябваше да следваме. Благодарихме и продължихме пътя си в планината. Не бяхме отишли далече, когато се намерихме пред нова, още по вълнуваща изненада. На поляната пред езерото се натъкнахме на наши приятели, които правеха утренните си упражнения. Смущение, но и радост от ненадейната среща, се смесиха със съжаление, но накрая смехът поправи всичко.

Учителя ни ободри и насърчи. „Тази група - каза той - и да се отклони от Бога, пак ще го намери!"

Второто ни пътуване беше по-щастливо. Мъглата вдигна воалите си, разнесе ги по високите върхове и откри хубостта на планината.

Минахме през красивия свят на изгрева, а после по-

тънахме в мъгли, за да видим по-добре в контрастите на един ден красотата на нашия живот в планината. И така между многото забележителни дни, пътуването ни в мъглите на този ден, които ни върнаха при Учителя, го отличава от всички други.

*

14 октомври
(Общ окултен клас)

*В Любовта е животът,
В Мъдростта е светлината,
В Истината е свободата.*

*

*Да се весели духът ми и
да се радва душата ми.*

1932 г.
(Година на майката на времето)

Низ от празници краси нашия живот.

Настъпи Новата година. След радостния празник вечерта дойде едно прекрасно утро.

В големия салон пред катедрата е оживено. Учителя и учениците около него се любуват на една картина, която радва окото с живите багри и нюансите им в природата.

Радостта е пълна. Присъствието на Учителя в реал-

***Теофана и Мара,
Карнобат, 1915 г.***

***Семейство Савови пред дома
им в София, 26 май 1940 г.***

***Утринно слово на Учителя -
първи молитвен връх, 1931 г.***

***Утринно слово на Учителя -
втори молитвен връх, 1931 г.***

***Разходка по езерото Елбур,
Рила, 1931 г.***

***Изпращане на заминаваща
група, 10 август 1931 г.***

ността на нашия живот е силно, като реалността на безсмъртието, в което душата е свободна.

Наближава 9 часа. Някой предложи утринна закуска на открито. Салонът бързо се опразва. Вън се поставят красиво наредени маси с изобилен кипящ чай. При изобилието на трапезата, с много радост и песни, празникът ни продължи до обяд.

След обяд на същия ден

Жадната душа не се насища на красотата. Тя я търси непрестанно. Не показва ли това, че душата копнее за своя дом?

В 3 часа група сестри отново потърсихме Учителя. Намерихме го в „парахода“ с друга група братя и сестри. Дали обстановката тук е празнична или празничното настроение се дължи на присъствието на Учителя? Всеки би могъл да надникне и в един такъв момент да провери това сам.

*

Празникът продължи. Върнахме се в салона и насядахме, кой където намери място. Учителя говори, а ние, учениците, го слушаме захласнати.

След няколко минути пристигнаха двама братя с цигулките си. Решили бяха да дадат концерт на Учителя. Техният концерт завърши с обща песен. В тази хубава обстановка днес се роди новата ни песен „Сила, живот, здраве“.

Беседите са все по-интересни, все по-ценни и по-богати. Божественото слово блика от извора и изпълва с Любов всяка душа, окриля умовете и прави живота прекрасен и мил. А аз съм тъжна! Наистина очудващо е, че човек не познава своето естество!

Редуват се празници, все по-прекрасни, слънчеви и богати. Идват ни гости, посещават ни нови хора, жадни да видят Учителя, да чуят Словото му и да наситят умовете и сърцата си със светлина и вяра за живот. Защото Учителя и Словото носят живот. Затова и първите отпечатани беседи са озаглавени „Сила и живот“. Учителя рисува и оживотворява новия човек, мислещ и любещ, трудолюбив и добър. С магията на Словото той внася в душата му добродетели, извайва го пред удивените ни очи, влива ново знание и сила във всеки негов уд и във всяка негова клетка. И затова, когато новият човек стъпи здраво на земята и се роди за небесните селения, ще благодари, че Бог е работил върху него чрез ръцете на Велик Майстор.

През двадесетия век сред нас дойде Учителя, Благословен светия на Бога, да работи за идването на новата култура на Любовта, за една епоха, когато на земята ще живеят хора от нов тип и ще се нарекат синове Божии.

7 януари

Нова песен:

„Сила, живот, здраве“

*

„Когато някой страда, по-хубави стават беседите“.

19 януари, Изгрев

Красив и разнообразен е нашият живот. Планина от злато да дадат на човека пак няма да се зарадва с онази чиста и невинна радост, с която Бог е дарил децата.

Току-що сме се завърнали от прекрасна зимна екскурзия и Савка чука на вратата - предлага на сестричките си картофена чорбица. Трогнати от детската прямота на обноските ѝ, бързо забравяме леката умора. Чорбицата ли беше причина за това или сестринското чувство!?

Колко красив и вълнуващ е нашият живот!

*

Учителя всеки ден е нов. Затова и в негово присъствие животът всеки ден ни носи нещо ново. И не само всеки ден, но и всеки час стават осезаеми промени. Той е нов и всяка минута. Всеки път, когато човек види Учителя, отглас на нещо далечно, познато само на душата, ще трепне в него. Завладява го новото, изненадващо хубавото, което той е приготвил. Когато е нова

музика, тя пленява и възторгва всички слушатели. Особено силно е преживяването в свещените дни.

Първият ден на пролетта...

Не може да се опише опиянението от музиката, не може с думи да се изкаже радостта от упражнението. Истински празник. То, около Учителя, е всякога празник. Но понякога...

Май

Съкровищницата на нашия Учител е неизчерпаема. След хубавите празници, които имаме всяка сутрин на полянката, той устрои тържества. Чудна музика се разля от вдъхновения оркестър на нашите братя и събуди в душите ни нови сили.

Гледката от кръговете на паневритмията ни отнасяше в далечните времена на сътворяването, когато в песенната хармония на Божествената Любов се раждаха светове.

Ритъмът на чудната музика събуди вътрешна динамика: стъпките ставаха по-смели, телата по-пластични, ръцете - по-леки. В хармонията на космичния ритъм умовете се освобождаваха и мислеха по-трезво, сърцата се изпълваха с благодатта на всемирната Любов и чувстваваха по-нежно. Братството се утвърждаваше в нас и между нас.

Като маргаритките по полянката в слънчевия пролетен ден, изпод развалините на старото се надигаха светли умове и сърца, израстваха цветята на космичната пролет.

3 юли, неделя

Моят обичан и незабравим брат Петър-Асен, нашият брат, загуби физическото си тяло.

Господи! Велики Господи! Учителю благи! Приеми го в най-красивия от Твоите светове и му бъди пазител и покровител, единствен Учител и Баща, сега и всякога и през всичките векове. И нека Твоята бащинска грижа превърне скръбта му в радост и страданието му в благодарност. Нека Ти бъде най-добър ученик, доверено лице и съработник във Великото Твое дело на земята и на небето.

Дай сила и на нас, на всички в нашия прекрасен и обичан дом и превърни голямото ни страдание в успех за нас и за Великото Ти дело.

Амин.

*

Защо на този велик празник, защо на тази велика сватба трябваше да нося в сърцето и душата си толкова скръб! Но Вие казахте, Учителю, „когато кокошката се пече на скарата по-хубава става беседата“. Аз съм вече на скарата. Нека! Да бъде Твоята воля, Господи. Учителю благи! Сега съм вече безрезервно предадена, в Твоите ръце съм. Те са любящите ръце, които ме разпръснаха на милиони частици и ме събраха отново. Та да ме ваеш и водиш в Новия път!

*

При Учителя всичко се живее едновременно - и скръб, и радост. Човек скърби за всичко, което изоставя, и за всичко, в което напредва, се радва. А то е едновременно.

*

ИЗВОРЪТ

Жадуват хора тук и в мрак живеят,
живота си превърнали са в ад.
В пустиня огнена се лутат
и стенат, и проклинат...

Не виждат ли или нехаят,
че извор блика чист наблизо.
Водите си в дар раздава
И свише се в живота влива.

А те мълчат и бавно съхнат -
бедата си в извора съзират.
Засипват го с пръст и кал...
А той струи, живот им дава.

Август

Днес аз съм майката, която трябва да се погрижи
за над стотина деца, които трябва да се почувствуват
свободни на планината. Това се изисква от живота на
групата - дошъл е моят ред да се погрижа за обяда.

Ето ни няколко сестри и братя на работа около казана, приготвяваме обяда за всички в лагера. Разбърквам ястието с големата лъжица или подклаждам огъня. А в това време по пътя за Махабур като наниз от мъниста се извива колоната на братството. Като скъпоценен камък в този наниз се откроява фигурата на Учителя.

Въображението ми рисува движенията на гимнастическите упражнения, които ще се изпълнят на поляната над Махабур. Мислено се пренасям там и изпитвам истинска наслада, че ще взема и аз участие в изпълнението на упражненията и паневритмията. Дробовете ми се изпълват със свеж въздух, слънчеви лъчи привлича всеки хармоничен жест.

Много дни ще минат, преди пак да заема тази свята длъжност и отново да бъда майка на децата на космичната обич в братството. Защото наред с братското и сестринското, което из ден в ден завладява все повече сърца, в школата на планината чрез живот за цялото ние развиваме и майчинското чувство. Ето един нов метод за нов начин на живот, който ни даде Учителя.

Хвала!

Декември

„Бершид Ба" - музикален образ.

Бершид Ба значи начало на нещата.

*

ИЗ НАШИЯ ЖИВОТ

Нова радост за сърцата. Една далечна мечта пре-
крачи прага на нашия дом - Изгрева.

Малкият салон, нашата бяла обедна разтвори две-
рите си и ни приюти. - Скромната ни бяла обедна...

Обедната, която дълги години бе мечта, а после
опит, сега става действителност. Тя примири своенравния
вкус на мнозина и по един чуден начин подтикна колес-
ницата на общия ни живот. Нашата скромна бяла обедна.

*

Братята усърдно градят, а сестрите подават вар, ка-
мъни и пясък. Лицата на всички сияят. С любов поемат
всяка дъска, тухла или камък и ги подават или слагат на
определеното място.

Учителя е между тях. Той е най-големият майстор.
Неговият интерес и разположението му са големи. Като
че ли не сграда, а някакъв нов свят се гради. Той ог-
лежда и в някои случаи ни поправя. Щастлив е камъкът,
до който се е докоснала неговата ръка, върху който се
е спрял погледът му! А хората градят с вдъхновени от
светлата радост, че великият Учител е между тях.

А сградата расте. Градим я с любов и тя приема и
вселява любовта ни във всяка греда, камък или тухла.
Притаили дъх, те пазят неочаквания дар.

И сега, когато малкият салон, скромната ни обед-
на разтвори врати и ни прие в топлия си скют, ние се

радваме, че ще живеем в толината на братската Любов, радваме се на присъствието на Учителя между нас.

Увеличи се маслото в нашите светилници. По-ярка, по-мека и приятна е сега светлината, която излъчва всеки от нас. Красиво съзвездие затрептя над нас.

1933 г.

(година на свободата)

Моята сестра ми каза: „Аз съм при вас, хубави цветя, в страната на слънцето! При вас съм..."

Аз видях как моето тяло се разпръсна на милиони части, как моите клетки избягваха ужасени от събитията, които преживях през последните две години. Видях и как в един миг Учителя ги събра наново - заради Господа.

Заради Господа аз съм при цветята в страната на слънцето.

Благодаря.

Благодаря, Учителю благи, за великата ти милост.

1 януари, 5 ч. сутринта

Новогодишна беседа.

Беседата се слива с редовното неделно слово от 5 часа, което наричаме утринно слово.

Следват шестте упражнения. Нищо, че е студено, че поляната е покрита със сняг. Витоша е бяла и с току-що зарозовяла диадема. Ние правим нашите гимнастически

упражнения, след което се връщаме в салона при топлата печка.

Честитим си Новата година и отправяме най-хубави послания към света. После идва ред да се зададат въпроси върху чутото. Учителя е мил и празничен. Ще запитате може би какво значи празничен? - Трябва да се види.

Вече минава 7,30 часа. След кратка почивка трябва да закусим и да сме готови за втората неделна беседа от 10 часа.

Пристигат братя и сестри, които не са могли да присъствуват на новогодишната беседа и на утринното слово. Времето е студено, шосето е покрито със сняг, а гората е непроходима. Дърветата са приказно красиви в своя новогодишен тоалет.

Отиваме в обедната. Вече имаме прекрасни общи обеда в неделните и в празничните дни. В някои поспециални случаи имаме и общи вечери.

Да гледаш Учителя по време на беседа е едно нещо, а по време на обед е съвсем друго нещо. Когато говори от катедрата, той работи в една област, а по време на обеда - в друга област. Ние не знаем кога какво прави Учителя, но и в двата случая се радваме на неговото присъствие. Радваме се, че всеки ден го виждаме. По време на беседа нашето внимание е съсредоточено върху потока на неговата мисъл и радостта ни е резултат на светлината, която получаваме. На обед се радват очите ни и сърцето, че сме на една трапеза с Великия Учител! С тебе, Господи! Всеки път това преживяване е различно, но винаги е красиво и оставя в душите ни незаличим спомен .

По време на беседа Учителя извършва интензивна работа, с която повдига всички умове и сърца. Нашите очи виждат капки пот да текат по челото му. В обедната той е свободен, по-близко е до нас, чувстваме го свой.

*

Заредиха се лекции и беседи, все по-хубави, по-богати и желани.

Сряда, 5 часа сутринта - лекция на Общия окултен клас.

Петък, 5 часа сутринта - лекция на Младежкия окултен клас.

Неделя, 5 часа сутринта - Утринно Слово.

Неделя, 10 часа преди обед - Беседа за всички.

И така нататък.

20 януари, петък, 5 часа сутринта

Учителя не дойде. Изпрати бележка:

Новото иска много упражнения, а старото - много почивка.

Прекарай времето в упражнения и в почивка.

Да се прочете II послание към коринтяните -II глава.

Същия ден вечерта:

Аз съм зянат.

Вземете вашата вечеря!

Приятно общуване.

*

22 януари, неделя, 4, 30 часа сутринта

Учителя пак не дойде. Изпрати бележка:

Аз съм занап. Напране наряда по установения ред сърдечно. Господ и Бог във всяка истина, изявена в Святото Му Слово, ще благослови своето дело. Слънцето отгоре, зърното из земята отдолу ще дадат своя плод и светият Дух ще постигне всичко.

22 януари, 10 часа преди обед

Учителя не дойде.

Прочете се беседата по негов избор от IX серия - „Не го приеха“.

Колко е мъчно, когато Учителя не е при нас! Слънцето като че ли е престанало да грее, вятърът вече не духа както преди, а въздухът е загубил своята първична сила. О, Учителю, ти си слънце на живота ни и всичко! Ела!

25 януари, сряда, 6 часа сутринта

Щастливи сме - Учителя е с нас и говори!

„Ефесяном, 4 гл.

Понякога вътрешното е Божествено.

Понякога вътрешното е човешко,

понякога външното е човешко.

Най-силният човек е смирен, кротък, добър.

Ние се нуждаем от силни хора, които искат да станат слаби, а не от слаби, които искат да станат силни.

Вие имате дарби и добродетели, но не са систематизирани. Имате много костюми, но не знаете кой да облечете в първия ден и кой във втория, в третия и т. н. А в шестия ден трябва да облечете дрехата на Любовта и да се явите при Бога, да Му кажете какво сте свършили от зададената работа.

Както един снаряд може да отиде на няколко километра, така и един музикант може да изпрати вълни, които да разрушат лошите работи и да съградят добри."

Тук Учителя ни разказа своя опитност. Когато живял във Варна, под неговата стая имало кръчма. По цели нощи пияни хора го безпокоели със своите викове. Един ден той взема своята цигулка и започва да свири. Много скоро след това от кръчмата и от кръчмаря не останало нищо, пренесли се другаде.

После Учителя продължи:

„Аз съм изучавал 20 години една нова страна от музиката. И вие трябва да изучавате всичко. И да пеете, и да пишете. Дайте ход на Любовта и с нея ще постигнете всичко.

Аз ще ви кажа как да се подмладите, как да придобиете знания, как да станете силни и други подобни. Но не в един ден. Вие ще свършите най-първо при най-видните професори и тогава аз ще ви кажа нещо от окултната музика.

Трябва да развиете дарбите и богатата, които Бог ви е дал. Да бъдете благодарни! Например да си поставите за цел да имате хубави ръце, хубава походка, да пишете, да четете хубаво, да рисувате, да кажете музикално една

сладка дума. Това, което сега имате, вие сте си го изградили. Вие сте скулптори. Градете!

Молитвата е най-голямото изкуство.

Добрите, умните работи идват от Бога.

Трябва ни една нова песен. Песен на Любовта, която носи живот. Песен на Истината, която носи свобода и песен на Мъдростта, която носи знание."

27 януари

Имаме нова песен - „Обетована земя".

Паметта може да отслабне от:

1. Събиране по повърхността на мозъка на излишна киселина (органична причина).

2. Натрупване на излишни чувства.

3. Натрупване на излишни мисли. Затова очистете ума си от всичко излишно.

29 януари, неделя, 4,30 часа сутринта

Ефесяном 5 гл., 5 ст.

Галатяном 2 гл., 3 ст.

Солуняном 2 гл., 6 ст.

Евреем 11 гл., 11 ст.

Откровение 19 гл., 19 ст.

Онзи, който два пъти се е къпал едно след друго, има ли нужда от трета баня?

Онзи, който два пъти е ял едно след друго, има ли нужда от трето ядене?

Понеже няма гладни, ще свършим.

Мото:

*Проявената Любов на Духа,
проявената Мъдрост на Духа,
проявената Истина на Духа,
носят пълния живот на Бога,
на Единия, Вечния Бог на живота -
извор на всички блага,
в Когото всичко се обединява.*

Същия ден в 10 часа

Беседа.

Да стане тъй, както Господ е казал.

1 февруари, сряда, 5 часа сутринта

Прекрасна лекция.

Направихме упражнения върху снежната поляна, след което се върнахме в салона при нашата прекрасна картина. Учителя е седнал на стол пред катедрата. Ние сме застанали около него, едни са прави, а други - седнали. Вълнуваме се, задаваме му въпроси:

Къде са отбелязани възможностите на човека? -

- Външната линия на ушите - отговаря Учителя.

- Къде е отбелязано как разбира човек отвътре нещата? - Носът.

- Как ще използва човек нещата в света? - Неговата уста показва това.

- Как ще се радва на света? - Неговите очи показват това.

Знание в света има много, но човек не е готов да го възприеме.

Зимно време върви последен, а лятно време върви пръв. Или бъди в доброто пръв, в злото - последен.

Тялото ни представлява една христоматия. Ти фигурираш като автор, а вътре много автори са писали.

26 февруари, неделя, 10 часа преди обед

Две идеи трябва да се подежат - човештина и братство.

22 март, 5,40 часа сутринта

Днес е празникът на пролетта.

Наряд:

Добрата молитва.

Молитвата на Царството.

91 псалом.

Пътят на живота.

Отче наш.

Матей 12 гл., 20 - 30 ст.

Йоана 6 гл., 1 - 10 ст.

Мото: *Пълната Божия Любов, Мъдрост и Истина носят вечния живот.*

Размишление през деня:

Лука 15 гл.

„Иде час" - от рилските беседи.

Прекрасна пролетна беседа и упражнения! Всяко манисто от движещата се броеница на свещения танц ражда нов свят.

Раждат ли се светове и сега? - Може би. Вечното раждане е универсален закон. - Раждат се улове и сърца, раждат се светове.

Изад развалините на старото израстват омайни цветове на вечната пролет.

*

Много съжалявам всеки път, когато една хубава беседа не е чута от близки на сърцето ми хора. Това са онези, които някога ми разказваха за Учителя, за новото и превъзходно знание. Щом завършиха своето висше образование и заеха служби в света, те си отидоха един след друг. Обикновено главна причина за това беше женитбата. За каква велика Любов говореше Учителя, а как се подхлъзваха моите сестри и братя. И мислеха след това, че пак са редовни ученици на Учителя. Какво заблуждение! Какво непоправимо закъснение в пътя! Как биха се разкайвали, ако осъзнаеха своята погрешка. Но те не съзнават. Те не разбират. Те дори се опитват да докажат на другите, че техният път е прав. А аз съжалявам и страдам за тях.

*

Март

Имаме нова музикална творба - „Българска рапсодия."

Първите пратеници на пролетта пристигат и заедно със слънчевите лъчи носят много песен, музика и красота.

*

Около пианото е оживено. Българската рапсодия заанимава умове и сърца. Току-що тя получи това име. Преди ден родена, тя вече се радва на име. А нашите български сърца трептят, радваме се.

Радваме се не толкова за това, че българската музика се обогати с още едно парче. Радваме се повече за това, че нашата българска песен, тъжна в своята безизходност като затворената българска душа, излезе от затворения кръг, в който досега се е движила. При това тя направи тази решителна стъпка не с някой хороводен мотив, но с музика, която разширява душата и буди мисълта.

Радваме се, защото сме българи, защото познаваме добре българската душа. Като пленена птичка тази душа се блъска о стените на клетката, пада и става, докато се примири. А сега Българската рапсодия разбива покрива на тази клетка, дава свобода на душата.

*

Първият тъжен мотив на рапсодията рисува уморената от лутане българска душа. Във втория мотив едно желание за свобода внушава надежда. Душата го приема и полетява. Но съмнение, скръб и традиция я спират. Водовъртежът е неминуем.

За първи път тук практичната философия на българина се заменя с метафизична. Той повдига мисълта си, приема реалността на живота и радостен, и весел, като се опира на мощните ѝ крила, полетява към нови висини.

Разрешението на загадката на затворената в кръга на външната безизходност съдба на българина, което дойде с нова музикална творба, отвори път за решение на заплетената съдба на българската душа, на всяка затворена човешка душа. И ние се радваме.

Учителя е при нас. Той работи за нас и чрез нас - за всяка човешка душа.

Благодарим ти, Учителю благ!

9 юли

Неделна беседа на Учителя. Атмосферата в салона е лека и приятна. Словото се излива от извора и внася в умовете и сърцата новите идеи. То ни вълнува по особен начин, изненадва ни с новите хоризонти на знанието, които се откриват пред нас и поставя много въпроси за размисъл. Днес Учителя каза:

„Но сега аз ще ви говоря не за Любовта и за Мъдростта, но за природата. Тя казва какви елементи трябва да възприемаш.

Хората боледуват, защото им липсва сол. Трябва да възприемеш необходимото количество сол. Вода със сол да се пие за равновесие.

Трябва да държите в равновесие сърцето. Човешките чувства регулират топлината, а мислите - светлината.

От мислите и чувствата зависи нашето здраве.

От топлината, светлината и храната зависи нашето бъдещо щастие, щастието на дъщерите и синовете и на ред поколения. И в Индия, и Европа има общества, които правят тези опити, за да се изкара здраво поколение, но ги пазят в тайна.

Растителното царство носи щастие за човека. То носи всички качества, които са нужни, включително и дълговечния живот.

Като станеш сутрин, кажи си: „Мъдростта съгради своя дом.“ Кажи още: „Аз живея в дома на Мъдростта и моите работи са уредени.“

Избирайте храната си. Никога не яж храна, която има трептения, несъответстващи на твоя организъм. На този закон трябва да бъде обосновано вегетарианството.

Не преяждай! Яжте преди да е залязло слънцето, за да е свободен стомахът. И като си лягаш, освободи се от всички ненужни мисли.

Когато се изпотите, преоблечете се.

Не си лягай вечер с неомити крака (с топличка вода).

След като ядете, измивайте си устата."

*

12 юли, Петровден, сряда, 5 часа сутринта

Словото на Учителя в този ден:

„Животът върви по едни определени линии. За да бъдете добре, трябва да вървите по тези линии - хармоничните линии в природата.

Сега иде влагане на Духа. Когато то дойде, ще обедини ума и сърцето.

Има нещо мощно и красиво в света. Трябва да го чувствувате.

Когато констатирате, че имате знание, сила, красота, не се спирайте там. Има зад тях по-големи знания, сила и красота."

По-важни събития: Паневритмия, общ обед и концерт.

*

„Всичко в живота е постижимо" - песен, дадена през лятото.

„Химн на великата душа" - даден през лятото върху текст от 10 март, 10,30 часа вечерта.

*

Беинса Дуно!

Новото име на Учителя! Неговото ново и истинско име.

Едва сега Учителя си каза името и то така, както разкрива учението си. „Който има уши да слуша, нека

слуша". Разкри го на тези, които имат уши и слушат, и виждат, и разумяват. За всички други то остана обикновен псевдоним.

За мен то разкри Учителя в неговото величие и пълнота - Човекът, който дава живот - Беинса Дуно.

За първи път аз почувствувах този извор! - Извора, който носи живот!

Но не се хроникират празниците на душата...

Неделя, 4,30 часа сутринта

Всички сме на крак и точно в 5 часа сме в салона. След обща молитва и песен Учителя изнесе неделно утринно слово. Едно от най-хубавите.

Утринното слово се отличава от беседите в 10 часа. Отличава се и от школните лекции, от лекциите на младежкия клас. Нещо мистично лъха от тях.

В 6 часа започват утринните ни гимнастически упражнения, които траят до 7 часа. След кратките разговори с някои брата и сестри и след поздрава - целуване на ръка, към 8 часа Учителя тръгва от поляната. Но той няма да я премине тъй бързо, както може да се допусне. На всяка стъпка го спират усмихнати очи, радващи се или скръбни души? Всеки пита, иска и търси нещо от Учителя. - Още една дума да чуе. Ще се насити ли от тази дума или поглед, ако не се е нахранила душата му от беседите? Няма насищане от красотата на Божественото Слово. Как му се ще на човека да остане завинаги в неговата светлина. Най-после скръбните и радостните очи успяват да спрат Учителя пред входа на неговата стая. Те носят няколко въпроса и намират отговора.

Към 9 часа Учителя закусва. Допускаме, че тук той ще помисли и за себе си. Уви, който е приготвил закуската, е приготвил и няколко въпроса. Малко след това, около 30 секунди след като е приключил, при него успяват да се доберат сестрите Марето, Савка или други по-сърдечни същества, за да изкажат радостта си от преживяното.

От 10 до 11,30 (12) часа - неделна беседа за всички. Учителя пак говори, а ние слушаме, разумяваме и се удивляваме. Колко е голяма разликата, когато слушаме непосредствено беседа на Учителя и когато я четем!

Учителя тръгва за стаята си, но някой, който не е бил сутринта, иска да го запита нещо? Няколко души успяват да говорят с него. Една жена търси помощ за болната си племеница. Без да пита за болестта, Учителя казва лек. А в обедната вече го чакат за обед?

От 1 до 2 (3) часа - обяд. Покрай обела започват разговори, пеят се и много песни; във всичко това има много красота. В центъра на този живот е Учителя.

След всичко това, ще помисли ли той най-после за себе си? - Не. Защото беседата е продължила по време на обела и след обела, и пред стаята му или под малкия дъгообразен навес на поляната.

Когато не е заобиколен от група братя и сестри, Учителя е с отделни лица, които питат, искат съвети и лек. И това продължава до 10 часа вечерта. Тогава, а понякога и по-късно, той се качва горе в своята стая. Ние виждахме прозорците горе да светят до късните часове на нощта. Кога ли спи той и въобще дали спи? Има ли Учителя нужда от сън? Почива ли си той?

Велики служителю на Господа, бъди благословен!

ЛЕТУВАНЕ НА ЯВОРОВО ПРИСОЕ

Лятото на 1933 г.

Очите ни търсеха напразно приказните върхове на Рила, седемте езера и тучните рилски поляни. Но Рила е далече. Тя ни показва своите красоти и се скри. Остана ни копнежът по нея.

Тази година сме на Яворово присое, на Витоша. Хубав е този кът, запазен и чист. От иглолистната гора полъхва мълчанието на стройните иглолистни дървета, полъхва съзерцание. Извисили върхове нагоре дърветата се молят и чакат на вечността да платят своя дан. Може би искат да платят и за свободата, на която ние се радваме тук.

Лагерът е устроен отдавна, но Учителя е тук отско-ро. Той идва и си отива. Мястото е хубаво, но все още копнеем по Рила. Дните, през които Учителя е тук, са живи, дейни. Той все намира нещо, с което да ни заинтересува и раздвижи. Първото си присъствие ознаменува с откриване на първата чешмичка. Хубавата ѝ вода направи местността по-ценна и обитаема. После направи излети до Резнъвете и до Черни връх. Посочи и поляна за утринните упражнения. Летуването ни на Яворово присое се оживи.

Където е Учителя, там е животът. Без него не знаем дори да се забавляваме.

Летуваме на Витоша, но копнеем по Рила.

12 август, Яворово присое

Днес е неделя. От вчера следобед на малки групи от София пристигат приятели, за да чуят тук беседата на Учителя. Срещите ни в тази красива местност са вълнуващи.

Учителя ни показва красотата на Мусала, на Седемте рилски езера и на много още местности, одухотвори я у нас в шеметните ѝ висини. И сега ние я виждаме навсякъде, не бе необходимо да я търсим далече. Красива е малката чешма в Присоите, красива е групата елхи, скалистите възвишения над нас и червените ягоди между тревите.

Около чешмите е оживено. Най-напред почистихме големия извор на изток от лагера. След това дойде ред на малката чешма, която направихме миналата година. Близко до нея направихме нова чешма, а между двете - проект за трета. Интересът ни към това строителство, към чистенето на извори и изграждането на чешми, е жив. Чрез тази дейност Учителя ни учи да сме добри и непрестанно да се чистим. Знае той как и къде да насочи интереса ни към полезна дейност, за да имаме будно съзнание и така, чрез жив опит, по-добре да изпитаме благотворното действие на природата.

И пак имаме време за екскурзии, за четене и за размисъл. Тук всеки преживява различни опитности - когато носи вода, когато се разхожда или се уединява, за да размисли онова, което е получил от словото на Учителя. С всеки изминат ден то ни се разкрива в нова светлина.

14 август

В най-ранни зори тръгваме към Резньовите. Чувствуваме се туристи повече от всеки друг път. Закусваме и обядваме почти на крака, но нищо не ни липсва; имаме дори и чай. Всеки предлага онова, което е сложил в раницата си - грозде, ябълки и какво ли не. И общата ни туристическа трапеза става изненадващо богата.

Учителя казва: „Общото се благославя." Днес ние сме свидетели на това благословение.

1 септември

Имаме събор.

Лекция: „Бъдещето верую на човечеството" - петък в 5 часа сутринта.

2 септември:

Лекция: „Един удар" - събота в 5 часа сутринта.

3 септември

Лекция: „Великата формула" - 5 часа сутринта.

Словото на Учителя:

„Казвате: Как ще стигнем до Бога? Ето сега идат трите неща, които всеки трябва да направи:

Първото нещо: В който град или село живеете, ще

намерите най-бедния човек и ще го посетите, ще разговаряте с всички в този дом, докато внесете между тях нещо хубаво.

Второто нещо: Да излезете в един бурен, дъждовен ден и да посрещнете изгряването на слънцето.

Третото нещо: Ще наблюдавате как малкото дете се учи да ходи. И тъй, като направите тези три неща, вие ще се изпълните със свещен трепет и ще бъдете в сила да произнесете великата магическа формула на живота - *Бог е Любов!*

Щом произнесете тази формула по този начин, в света ще стане велико, небивало досега чудо. Ще изгрее слънцето във вашите души тъй, както никога досега не сте виждали. И оттам ще чуете гласа на всички ония, които са минали през вашия път и са завършили развитието си. Всички едновременно ще произнесат магическата формула: *Бог е Любов!*

10 часа същия ден

Беседа: „Едно звено“ - четвърта беседа от Учителя на този събор.

10 септември

Нова песен: „Добър ден“.

*

РАБОТАТА НА УЧИТЕЛЯ

10 октомври

„Някой път виждам, че вашите работи са обърканни. Какво правя тогава? Вземам дигулката и започвам да свиря такива парчета, които оправят обърканите работи на хората. Някога оправям обърканите ви работи с наглеждане на плодните дървета или с чукане на камъни.“

Да, ние сме виждали това. Веднаж казаха на Учителя, че един брат е болен психически. Учителя взе едно длето и поправи прозореца на салона. В същото време братът пристигна и започна да благодари на Учителя, че е вече здрав.

Друг път аз се оплаках на моя благ Учител от едно лошо държание на един стар брат. Учителя взе едно ножче и отидохме при розите. Наведе се, изряза няколко сухи клончета и работата се оправи. Когато се връщах у дома, видях, че улицата беше изметена и изчистена. Това, което изхвърляше братът на тази улица, не се повтори.

СЛОВОТО НА УЧИТЕЛЯ

14 октомври

Христос казва: „Син человечески не дойде да му служат, но да послужи.“ Живейте и вие като Христа. Не

очаквайте хората да ви служат. Христос е пътят към новия живот, към Любовта.

За да постигнете своя идеал, спазвайте следните неща: Осветявайте името Божие в себе си. Търсете царството Божие и Неговата правда. Изпълнявайте Неговата воля.

Да изпълниш волята Божия, това значи, да служиш на Истината. Да търсиш Царството Божие и Неговата правда, това значи, да придобиваш истинско знание и мъдрост. Да осветяваш името Божие, това значи, да дадеш лгясто на любовта в себе си.

Докато не даде път на любовта в себе си, човек не може да освети името Божие. Докато не намери истинското знание и мъдрост, той не може да търси Царството Божие и неговата правда. Докато не намери Истината, той не може да изпълнява волята Божия.

Това са пътищата, по които могат да се разрешат всички въпроси.

18 -19 октомври

Нова песен: „Живата природа“.

Всичко е ново и разнообразно у Учителя!

Учителя ме повика в стаята си, подаде ми написан текст и каза:

„Напиши го в стихотворна форма.“ - Запътих се към моя дом, прочетох го и извиках: „Прекрасен.“ И отказах да го пиша в стихотворна форма, но отворих моята пишеща машина да го препиша. Но в този момент стихотворната форма заработи на една друга вътрешна машина и аз я написах. След това преписах дадения текст, преписах и новата форма на машина и пак бързо тръг-

нах към Учителя. „Ще му кажа - рекох си - че неговото е по-хубаво." И турих моето отдолу.

„Вашето!" - каза Учителя. Взе го и влязохме в салона. Веднага дойдоха музикантите Асен и Ангел и Учителя започна да дава музиката. Дойдоха певци, дойдоха певици и всички пяха и слушаха новата песен.

Но ето какво се случи тогава.

Един брат каза:

„Не може ли тука да бъде така." И притури нова дума. - „Може" - отговори Учителя. И направиха поправката. Не извадиха като че ли дума от текста, но нещо живо отрязаха от мене.

Друг брат и друга сестра направиха поправки и аз се почувствах нарязана и болна. Чувствах скръб пред голямата радост на всички.

Велики Учителю! Ти винаги ми показваш своята скръб и своето преживяване от това, което правят с песните и беседите. Сега знам как ти действуват тези корекции, против които винаги съм се борила. Благодаря за великото ти знание.

А на една сестра си казал: „Чувствам, че ме режат, когато коригират".

10 октомври

Няколко дена сестри и братя работят в салона. Колоната, която е пред западната врата, се преустроява. Изидана с тухли и вар, до вчера тя бе с грапави стени и ръбове.

Днес колоната е от чист мрамор, излъскана и с ко-

ронка на главата! Тя е забравила острото длето и ударите с тежкия чук. Сградата се крепи на нея!

25 октомври

Из словото:

„Бог е най-голямото число, което не може да се изрази. Следователно, когато отиваш при Него, веднага можеш да вземеш. Туй, от което можеш да вземеш най-много, то не може да се определи. То е Бог, Той е отвътре и отвън, Той е навсякъде."

12 ноември

Песен на неразбраната скръб. Около пианото много често е оживено. Учителя дава нова песен или поканва някой гост, да му се покаже даденото от предните дни. Някой път слиза бързо отгоре, влиза в салона, сяда и започва да свири на пианото. Епохални събития! Чрез музиката Учителя говори на света, оправя забъркани човешки работи. Усмихне се след това на присъстващите една-две сестри, те се порадват на прекрасния момент и толкова. Та може ли да проникне ученикът във всичката работа на Учителя? - Може, но когато той му открие. Другото за нас са велики моменти.

*

26 ноември

Из словото:

„Сега цялото човечество се намира в процес на раждане. И всички добри хора сега бабуват и чакат какво ще се роди. Трябва да се роди човек. Мъжкото и женското се родиха. Сега трябва да се роди човек.“

29 ноември

Саморъчно написано писмо от Учителя (копие).

8 декември

Из словото:

„Две радости има за човека: радост от разбиране великата реалност и радост от привнасяне своя дял в дейността на тази реалност.

Две са радостите на човека.“

22 декември

Тема: Любовно писмо до квадрата.

Велика загадка!

Ти, радост за всеки, който те разбира. Страдание за този, който не те разбира!

Ти, равновесие в природата и противоречие голямо.

За малкия, затворника - килията си ти! За смелия, свободен - формулата магическа, с която той едно е със

Слушай това, което
ти се казва -
приемай го и
изваждай ползата
употребявай го
на всяког. Не
бързай да пости-
гнеш фалката
цел, твърдата
спирка и мно-
зина стоиеш
там и захот
своето да го.

Но благото само
не идва. То се
придружава
от великото
разумно & то
към необходимата
любов

среща
29.11.1933 г.
Д-р. М. Савов

Писмо на Учителя, 29 ноември 1933 г.
(копие от Теофана Савова)

своя ум, сърце, душа и Дух, едно със себе си, със своя дом - ом!

С векове се лутах аз из твоя дом. И блъсках си главата в твоите стени. Разбрах: не се подвижваш ти със силата на моята глава. Тогаз подкупих те - ударих и подвижих те със моето сърце.

А - баща, Дух;

В - майка, душа;

С - дъщеря, сърце;

Д - син, ум;

О - дом, ом.

22 декември

След лекция

Температурата вън е 12° под нулата. Снегът скрипти, троши се под краката!

Слънцето ни приветства с няколко лъча. Правим утринните упражнения. Всяка сутрин гледката е нова и обстановката съвсем различна. Студът вече захва пръстите. Усмивката застива по лицата. Бегом притичваме в топлия салон. Да доизживеем там приятността от утринните упражнения в този ден.

*

1934 г.

Една след друга пристигат годините, остават своето богатство и опити и отстъпват на следващите. Какво ли ще донесе новата година? Какво ли ще ни даде Учителя благи от великата си съкровищница? И той е щедър и тя неизчерпаема.

ПИСМО ОТ УЧИТЕЛЯ ДО УЧЕНИЦИТЕ

10 януари, сряда, 5, 30 часа сутринта

*Три неща са потребни на ученика:
разумност, сила, доброта.
Разумността има предвид
правия път на живота,
силата има предвид свободата -
истината на живота,
добротата има предвид
постиженията на живота - Любовета.
Разумността носи виделина,
що не гасне,
ни потъмнява;
Силата носи това,
що побеждава -
то не отслабва;
Добротата носи това,
що постига.
Разумността води, направлява,
Силата пази,*

*Добротата повдига.
Разумността носи всичките възможности
на Божествения свят,
Силата носи всички възможности
на Духовния свят,
Добротата носи всички възможности
на човешкия свят.
Блажен онзи,
що от тях се води,
пази и крепи.
Той е там -
в светлия път,
в светлата Истина,
в светлия Живот.
Там е Мирът,
Радостта и
Веселието.*

Моя поздрав на добрите ученици.

ДУХЪТ МИ ШЕПНЕ

19 януари

Нова песен: „Духът ми шепне това“.

Денят е Богоявление, моят имен ден. По време на лекцията, Учителя отвори кутията, извади цигулката и започна да свири. И даде този хубав мотив. Тази песен е подарък за мене. Аз така разбрах.

Учителя е много внимателен. Всеки имен или рожден ден на неговите близки, той ознаменува със специ-

ално внимание. Или прием ще има, или менюто на обяда ще бъде по-специално. Все нещо ще направи. Но така тайно, незабележимо. Защото Учителя пази душите, а гордост и тщеславие се ширят. Пък и ревност се събужда. А той бди.

Като завърши песента и след като я изпяхме всички, Учителя попита: „Добре ли е?" Един брат отговори: „Може да се каже „Духът ми шепне това", а не „казва", както я беше дал Учителя. И той, деликатен и мил, отстъпи от дадения текст „И Духът ми казва това".

Аз изпитах болка, защото знаех вече какво значи да се измени текст.

С голяма любов и смирение, постепенно Учителя отваря път за Божественото в нас.

ЗИМНА ЕКСКУРЗИЯ НА ВИТОША

25 януари

Честитият ден! Така го нарекох.

Температурата е 11° С под нулата. Утринният студ беше готов да изплаши страхливите. Но смелите бяха възнаградени.

Витоша разкриваше небивала хубост. От сребърната се превръщаше последователно в пурпурна, в златна, във всички нюанси на съществуващите багри, за да ни изненада с последния - белия цвят.

Снегът беше толкова чист, че белината му се сливаше с дневната светилината, от което човек губеше представа за действителността и се озоваваше в един далечен звезден мир.

Белотата на снега отразяваше безбрежната синева на небето. Ни сянка от облак или мъгла. В този хубав ден една велика хармония на чистота и святост владееше пространството между небето и земята. Къде започваше едното и къде завършваше другото? Може би днес нямаше земя или чистотата се бе вселила на земята и навред царуваше небесна чистота?

Чистият ден - така го нарекох. Така го нарекохме всички; чистота отвън, чистота отвътре и светлина, много светлина!

Първата ни зимна екскурзия през този сезон беше знаменателна. Много приказки разказа планината в този ден. И много любяща беше тя. Тя казваше: Обичайте! Обичайте чистотата отвън! За чистотата отвътре не мислете! Тя сама ще дойде!

*

В трапезарията има оживление. Днес тука бе тихо, рядко се виждаше някой да мине по двора. А сега всеки бърза с чашата в ръка.

След хубавата разходка до Витоша, картофената чорбича ни чака. А какво представлява тя? - Човек трябва да я опита. Особено след така хубаво преживян ден. Простичка е тя, но е като еликсир след леката умора. И от какво се състои? - От картошки. Сваряват се добре, докато една част тръгнат из водата, достатъчно свободни, за да изследват нейната същност. Тук се слага малко магданоз и супата е готова. Разбира се, сол не й липсва. Накрая, подправена с лимон и чер пипер, тя едва се въздържа да не литне към зажаднялата уста.

Големият казан шуми. Дежурните сестри, нашите майки днес, с усмивка насипват на своите деца. Всички са радостни. Едни се радват на хубавия майчински прием, а други - на това, че на тях се е паднало да бъдат днес дежурни.

22 март

Пролетен празник. След хубавата беседа Учителя ни пожела да прекараме в света на Любовта. Завършихме с мотото: *„Бог на всичката пълнота да ни изпълни с благия си Дух. Да изпълним благата Му воля!“* А упражненията - след това.

18 април, 7 часа вечерта

Из ден в ден все по-нови и по-фантастични приказки. Действителност ли е това? Ние сме в една реалност, която аз наричам живот в присъствието на Учителя! Това може да ни даде само той. С едно паневритмично упражнение да се понесеш в светове, където - „око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за тези, които Го любят.“ Щастливи са неговите ученици, понесени от неговите крила!

Ново упражнение! - Нова музика, нови стъпки.

Не мога да го опиша, да споделя преживяването. То е приказка!

Вслушах се в музиката, сложих ръце на кръста си и поех с новите стъпки по вълните на светлината. Новите ми стъпки влизат в ритъма на светлинните вълни.

Новото упражнение, току-що дадено от Учителя, беше завършено: и с музика, и със стъпки и с движения. И всичко това за не повече от половин час.

Ново упражнение! - С лъчите на светлината ни понесе то!

28 април

Музикалните и ритмични упражнения се раждат неусетно. Както и беседите. Стъпи Учителя на катедрата и Слово, велико и мощно, заструи. Гледа човек и недоумява. Откъде и как иде? И защо се дава на нас? Защо щастливите сме ние? „Скрил си го за мъдри и разумни, а открил си Го на младенците“. - Младенците, това сме ние, щастливите около Учителя.

Едва сме видяли Учителя при пианото и ето, че и музикантите пристигат. Един след друг. Като по даден знак. И музиката се дава. Като че ли съвсем случайно. А то, като ни понесе после из висините, да се чуди човек на земята ли е.

Стъпките и движенията идваха по същия начин. Като че ли нашият Учителя ги търси, като че ли ги нагласява. А той всичко предварително знае!

Нашият Учител го наричам, а той е и ваш. Бих го нарекла и мой, но зная - на всички е.

*

Поточето на Ел Шадай

Май

Ние не скучаем. Из ден в ден природата ни отваря нови, интересни страници. Ние четем и се удивляваме на нейната мъдрост.

Днес Ел-Шадай, където гостуваме в планината, е по-интересен. С какво? - С новата песен, която се разнася от поточето, което минава там.

Много пъти сме слушали тази песен и не веднъж сме прекарвали чудни дни край поточето? Но днес песента му е нова, по нов начин я долавя ухото.

Малкото поточе тече по изчистено коритце и това го радва. Но днес то пее нова песен. Къде е научило то новата си песен?

След хубавите утринни упражнения Учителя ни заведе край малкото поточе. Заслуша се в песента му и насочи нашето внимание върху песните му. След това размести няколко камъчета, нареди ги в нов ред и речницата запя с нов тон. Запя нова песен на нов глас.

Нюансирахме песента и ние. Желанието на Учителя е да бъдем активни, да се интересуваме от това, което той разкрива и от начина, по който го разкрива.

Майсторски разтваря Учителя пред нас страниците на великата книга на природата!

*

ПРИ УЧИТЕЛЯ

7 май, петък, 10,30 часа

Хубави картинки гаят понякога погледа. Часът е 10 вечерта. Времето е меко и приятно. Небосводът е осеян с безброй звезди. Голямата лампа над балкона свети. Учителя излиза и оглежда небето. После поздравява някой закъснял и разменя дума.

Хубава е тази картина, но човек трябва да я види, да усети присъствието на Учителя, за да разбере къде е хубавото.

Или пък, когато се качва по стълбата!

Не веднъж съм го виждала да се качва. Виждала съм го не веднъж и из градината. Но понякога е изключително хубаво! Да видиш линия, светлина и изящество!

Тези преживявания оставят незаличими следи в душата.

Бъди благословен, Учителю !

*

През тези години ние, двете сестри Мара и Теофана, сме почти постоянно при Учителя. Ние първи възприехме упражненията. Наскоро след това дойде и Катя Грива. Музикантите, които се явяваха веднага, щом Учителя седнеше пред пианото, бяха Асен и Ангел.

Учителя даде нова песен: „Ставай, дъще!“

През тази година е дадена и песента „В пустинята

на живота", както и много предварителни песни от Учителя. Той свали от високите светове много текстове и много мелодии, но малко се записа. Така е трябвало. Ето един от текстовете:

ЖИВОТЪТ НА ОТШЕЛНИКА

28 май 1934 г.

Четох всички стари книги,
които не дадоха разрешение на живота.
Опитах всички блага на света,
но в тях нямаше това,
що душата ми търсеше.

Напуснах живота,
в пустинята отидох,
в дълбините планински, между скалите.

Минаха се години в пустинята -
сърцето ми понесе несретите на живота.
Но в душата ми блестеше
малка още светлинка -
тихият глас на моята душа
се чуваше отвътре.
В мен Духа заработи.
Той разправяше за своето минало:

Ставах рано преди зората,
чаках слънцето на живота

да огрее в мен.
Разбрах тогава,
че без Любов към Бога,
нищо не може да се постигне.
Не любовта към себе -
Любовта към всичко,
що живее, страда и се радва.
Напуснал тогава планините
слязох при бедните -
от тях да се науча,
що Любовта носи в живота.
Разбрах:
Те са спирките,
дето всеки отшелник като мене
може да почине.

Същия ден друг текст:

През първите дни на пролетта
слънцето беше ясно изгряло.
Вече зарите озаряваха цъфналите цветя.
Славейче си пееше на дървото,
овчарят изкарваше своето стадо.
Звънци се слушаха по поляната.
А орача със своята кола,
с вдигнат остен,
с наметнатата си торба -
той на нивата отиваше.
Младата мома с мотика на рамо
на лозе вече отиваше.
Майка ѝ беше прясна пита опекла -
тя в кошница я носеше.

Тежък и дълъг ще бъде днешният ден,
но трябва лозето да се прекопае.

Какви велики символи са песните на Учителя!

9 юни, София

Писмо на Братското издателство

С. Б. Л. Н. П. Ж.

Любезни братя и сестри,

При изпращането на беседата „Разумно събиране“ Ви съобщихме, че тя бе предназначена за засилване фонда, основан от младежкия клас, за издаване лекциите на класа.

Сега ние можем да ви съобщим радостната вест, че след цели 13 години, най-после нам се отдаде възможността със задружни усилия да издадем първото томче от лекциите на Учителя, озаглавено „Двата пътя“ и обемащо първите 12 лекции. Вчера то ви биде изпратено в същия брой екземпляри, в който Ви изпращаме лекциите на общия клас. Определена им е една минимална цена - 12 лева.

Най-трудната стъпка е вече направена. Но това е само началото. На класа предстои продължителната и трудна задача - издаването на много още годишнини.

Учителя разреши лекциите на младежкия клас да се четат и от учениците в общия клас и с това нашата задача се улеснява. Имайки по-широк кръг четци, изда-

нията ще бъдат подкрепяни от по-голям брой желаещи да ги притежават. А то е единственият и най-правилният начин да осигурим издаването на лекциите и занаят. Поради това ние отправяме апел към всички Ви да подкрепяте тази тъй назряла и тъй необходима инициатива, като си набавяте издаваните лекции. По този начин ще се създаде един постоянен приход, осигуряващ всяко последующо издание.

Във връзка с това добре би било да направите списък с имената на ония братя и сестри, които обещават да си купуват младежките лекции, и според техния брой да ни съобщите по колко екземпляра да ви се изпращат.

Трябва да изкажем благодарността на братята и сестрите от общия клас за голямата им готовност, с която подкрепиха чрез волни пожертвувания издаването на първото томче. Това ни дава увереността да мислим, че и занапред ще можем да разчитаме на тяхното съдействие, както и това на всички, които ратуват за делото на Учителя.

С поздрав: за младежкия клас -

Братското издателство

София, 9. VI. 1934 г.

*

СКИЦА НА ДВАНАДЕСЕТТЕ ИЗМЕРЕНИЯ

Лятото на 1934 г.

0 - *точка* - най-малкото;

1 - *права линия* - точка развита в една посока;

2 - *плоскост* - точка, развита в две посоки;

3 - *тяло* - точка, развита в три посоки.

*

4 - *тесаракт* - тяло в строеж в една посока;

5 - *петорник* - тяло в строеж + плоскост в движение;

6 - *шесторник* - тяло в строеж + тяло в строеж +
плоскост в движение.

*

7 - *седморник* - тяло в строеж + тяло в строеж +
пълнеж;

8 - *осморник* - тяло в строеж + тяло в строеж +
пълнеж в две посоки;

9 - *деветорник* - тяло в строеж + тяло в строеж +
пълнеж в три посоки.

Правата линия има едно измерение - дължина.

Плоскостта има две измерения - дължина и ширина.

Тялото има три измерения - дължина, ширина и дебелина.

*

Тесаракт - четири измерения - дължина, широчина, дебелина и дълбочина;

Петорник - пет измерения - дължина, широчина, дебелина + дълбочина в две измерения;

Шесторник - шест измерения - дължина, ширина, дебелина + дълбочина в три измерения.

*

Седморник - $3 + 3 + 1$ = дължина, ширина, дебелина + дълбочина в три посоки + пълнота;

Осморник - $3 + 3 + 2$ = дължина, ширина, дебелина + дълбочина в три посоки + пълнота в две посоки;

Деветорник - $3 + 3 + 3$ = дължина, ширина, дебелина + дълбочина в три посоки + пълнота в три посоки.

*

Десеторния - $3 + 3 + 3 + 1$ = дължина, широчина, дебелина + дълбочина в три посоки + пълнота в три посоки + разширение.

Или имаме точка 0, развита във всички 10 посоки - в строеж във всички посоки, в пълнеж във всички посоки, разширение $1 = 10$.

11 - точка развита във всички посоки + пълнеж + разширение;

12 - точка развита във всички посоки + разширение - най-голямото.

*

Точка - (най-малкото) - Разумното;

Права - Любов;

Плоскост - Мъдрост

тяло - Истина

Очертани контурите
на битието (К. Б.)

Тесаракт - К. Б. в светлина в една посока (под-
разбираме, че има още в сянка);

Петорник - К. Б. в светлина в две посоки;

Шесторник - К. Б. в светлина в три посоки. [(К. Б.)
в светлина]

Седморник - [(К. Б.) в светлина] в топлина в една
посока;

Осморник - [(К. Б.) в светлина] в топлина в 2 по-
соки;

Деветорник - [(К. Б.) в светлина] в топлина в 3 по-
соки;

{[(К. Б.) в светлина] в топлина}

*

Десеторник - {[[(К. Б.) в светлина] в топлина} в
пълнота;

Единадесеторник - {[[(К. Б.) в светлина] в топлина}
в пълнота + Душа;

Дванадесеторник - {[[(К. Б.) в светлина] в топлина}
в пълнота - Дух.

НАЙ ЖЕЛАНИТЕ БЛАГОСЛОВЕНИЯ

1 януари 1935 г., 24 часа, Нова година

Исайя 65 гл., от 16 стих нататък.

Ще ви кажа само няколко думи. Всичко зависи от разбирането на човека. От светлината, която той има в своето съзнание. Ето как стои въпросът. Ако вие дадете на един невежа хубаво платно, четка и боя, той само ще оцапа платното. Ако ги дадете на един обикновен човек, той ще изкара нещо като децата. Ако ги дадете на един гениален човек, той ще създаде една хубава картина.

Ако дадете едно златно перо на един глупец, той само ще си играе с перото. Ако го дадете на един обикновен човек, той само ще се залъгва с него, а онзи мъдрец ще напише една отлична книга.

Сега можете да кажете кое е платното. Платното е човешкото тяло. А перото, това е човешкият ум - най-големите благословения, които Бог е дал на човека. Ако знае как да ги употреби, може както мъдреца, да създаде най-хубавите работи, ако не разбира, той само ще си играе.

Тази година има две противоречия в себе си - 1 и 9. Вие имате 1-то, силата, която създава и руши. Това е киселината. 9 е една неутрална дума. Неутралитет пази всякога. После имате 3 и 5. 3 е едно число на равновесие. 5 е добрата страна. Това е числото на човешките чувства и човешките стремежи. Ако умният човек има числото 5, то може да се използва. Общият сбор е 18. Това представлява лошото в човека. Ако съберете тези две цифри

ще имате: 1 плюс 8 прави 9. Това е доброто в човека. Това е най-големият син на Бога, който иде и който носи всичкото благословение. Когато дойде най-големия син, трябва да го обичате. А като се влюбите в Него, не Го делете. Ако Го делите, ще създадете всичкото зло в себе си. И всичкото зло в света седи в това, че хората делят доброто. Те искат да знаят кой е по-добър, кой е посилен, кой по-богат, кой е по-учен, кой е по-лош. В това е злото.

Всеки човек, който изпълнява три неща, е добър:

Всеки, който освещава името Божие.

Който търси Царството Божие и Неговата правда.

И който върши волята Божия, той е добър човек.

Човек, който не освещава името Божие, който не търси Царството Божие и не върши волята Божия, той не е добър. Той е лош човек, той работи против себе си. Защото той живее в един свят създаден, чиито закони той не разбира, а пък мисли, че е господар. Той може да мисли, че е господар и може да прави, каквото иска.

Ако вземете Писанието, в прочетената глава първите 15 стиха, които прескочих, то е злото в човека. Някой път човек мисли, че е господар на положението. Господар е само онзи човек, който знае. Онзи, който знае да пише, който знае да рисува, как да яде, как да действува, как да мисли, той е господар. Който не се напива, е господар. Всички ония, които знаят как да работят, как да говорят, са господари. А всички ония, които не знаят как да работят, какво да говорят, са роби.

Ние се оплакваме сега от света. Ние живеем в един от най-добрите светове. По-добър свят от тоя за нас не може да се създаде. Ако някой философ може да ви каже, че този свят е много лош, това е субективно. Това е

неговото субективно схващане. Той не е създал света и не знае дали този свят е лош. Защото онзи човек, който се разболеє от треска, ако го попитат, ще каже, че всичката храна е горчива. Жена му готви кокошка, това-онова, всичко, каквото яде, е горчиво. Езикът е изопачен. Щом дойде здравето, всичката тази храна става сладка.

Та казвам: Изопачаването сега седи в човешките чувства. Щом ти помислиш някой път, че другите хора имат повече от тебе, ти си създал злото. И ако мислиш, че си по-нещастен от другите хора, пак си създал злото. Ако мислиш, че си по-лош от другите, пак си създал злото. Защото, ако мислиш, че другите хора са по-добри от тебе, значи ти хвърляш упрек на Бога, че Той създава нещата неразумно. Ако мислиш, че си по-лош от другите, ти пак Го упрекваш. Ако някой е по-добър, това е по единствената причина, че той употребява намясто това, което Бог му е дал. Единият си играе с перото, а пък друг го употребява намясто. Единият, за това, което си му дал, го бият, а пък другият за това, което си му дал, го хвалят. Златното перо на едните създава нещастие, а на другите - щастие. Кой е причината?

Но ви казвам: Вярвайте в едно. Вярата не е нещо, което спасява човека. Вярата е път за Любовта. И вие не можете да разбирате вярата, ако тя не ви доведе до Любовта. А пък Любовта не можете да разберете, ако не вярвате. Понеже само в живота Любовта може да се разбере. Защото животът е гюлето, в което Любовта се изявява. И онзи, който иска да разбере любовта вън от живота, той нищо не разбира. Любовта му е непозната. Трябва да живеем, за да разберем Любовта. Любовта показва всички блага, само в живота.

Индусите, които са изучавали с хиляди години живота, казват, че животът е най-голямото нещастие. Това е заблуждение. И за да опровергае това, Христос казва: „Това е живот вечен: да познаят Бога, извора на Любовта." Това е живот, това е вечното благо. И оня човек, който не разбира така Любовта, казва, че животът е най-голямото нещастие. Но нещастие в живота няма. Нещастieto го създаваме ние.

И казва сега така Христос: „Аз съм Пътят, Истината и Животът." Това значи: по този път се отива при Бога. Чрез тази Истина се отива при Бога и чрез този Живот се отива при Бога. Като казва Христос: „Аз съм Пътят, Истината и Животът", Той разбира, че чрез този Път, който посочва Той, ти можеш да отидеш при Бога. И само чрез тази Истина, която Той посочва, ти можеш да отидеш при Бога. И само чрез този Живот, който Той ти посочва, ти можеш да отидеш при Бога.

Нито един човек не може да познае Бога, ако той не живее. Нито един човек не може да познае Бога, ако той не намери Истината. Пътят - това е човешкият ум. Истината е светлината на пътя, по който вървиш, а животът - това са ония подаръци, чрез които човек може да отиде при Бога.

Като отидеш някъде, ти трябва да занесеш някой подарък. Бог, когато ни се изявява, Той ни дава живот. А как ние ще се изживим в Бога?

Ако ние отидем при Бога със своите грехове и недъзи, какво ще Му допринесем? Той може от всичките ни грехове и недъзи да създаде най-хубавите работи, обаче това ще бъде щастие за Него, но ще бъде нещастие за нас, за самите нас.

Ако ние не живеем както Бог живее, ние не можем да бъдем щастливи. Ако ние не мислим така, както Бог мисли, ние не можем да бъдем щастливи. И всичкото нещастие на хората седи в това, че те не живеят така, както Бог живее, както Бог се изявява спрямо нас.

Казва Христос: „Както ме Отец възлюби, така и аз ви възлюбих.“

Значи, както Бог ни е възлюбил, както Той живее в нас, точно по същия начин трябва и ние да се проявяваме спрямо другите. Не спрямо Него, а спрямо другите точно по същия начин трябва да се проявяваме, както Той спрямо нас.

И тогава ние ще видим Бога лице с лице. Тогава ние ще видим Бога в себе си и Той ще види в нас Себе Си. Като любим Бога, ние ще Го видим лице с лице.

Когато Мойсей, който даде закона, искаше да види Бога, Бог му каза: „Човек, който живее по закона, не може да види моето лице. Ако Го види, той ще умре. Той може да види само гърба ми“. Значи без Любовта никой не може да види лицето на Бога.

И ако вашето сърце не е изпълнено с Любов, ако вашият ум не е изпълнен със светлина и ако вашето тяло не е изпълнено с оная сила на здраве, вие не можете да бъдете обичани от хората. Когато вие обичате някого, вие го обичате за нещо си. Вие го обичате заради Любовта, която е в неговата душа. За оная светлина, която е в неговия ум, и за ония сили, които са отвътре в неговото тяло.

Силата - това е Пътят, Светлината - това е Истината. А Любовта, това е животът вътре. То е Божествената Любов, към която се стремите.

Та казвам: Най-първо вие ще се стремите към благата, които Бог ви дава, да напишете нещо хубаво.

Трябва да държите в ума си една положителна мисъл. Като направиш една погрешка, не се разкайвай, че си я направил. Защото, щом си направил погрешката, ти си направил приятелство с някого. Запознай се с него и изправи погрешката. Нима ако дойде при вас оня, който има да взема от вас, няма да направите погрешка? Вие ще се скриете в къщи и ще кажете: „Кажете му, че ме няма в къщи.“ Първата погрешка сте направили, че сте взели пари назаем, а втората погрешка е, че излъгахте, казвате, че ви няма. Вие не че нямате пари, но казвате, че парите ви трябва и лъжете. Казвате: „Нямам.“ Предпочитайте вие да страдате, отколкото да страдат другите хора. Това е Любов. Всеки човек, който предпочита той да страда, отколкото другите, той е гениален. А пък всеки човек, който иска той да благува, а другите да страдат, той е обикновен човек. Когато Христос дойде на земята, той не дойде да благува. Той казва: „Аз дойдох на земята да страдам. Аз ще страдам, а другите ще благуват.“ Това е разбиране на живота. В това седи величието. А пък Неговите последователи сега друго искат. Всички днес искат да избегнат от страданията. Т. е. когато имаш да даваш, казваш: „Нямам да давам“. Но понеже има закон, който държи хората, ти, като имаш да даваш, не може да се освободиш. Тоя закон се нарича карма. И той те държи. Могат да се минат 10 години, 100, 200, 1000 години, дългът ще си стои, само че лихвите ще се увеличават, нищо повече. Божията Любов седи в това: да изпълним волята Му и да изправим своите погрешки. Силен човек е оня, който може да изправи своите погрешки.

Не оня, който прави добро, а оня, който може да

изправи своите погрешки, е силен човек. Доброто е в това. Защото ако ти имаш едно богатство, наследено от баща ти, и го раздаваш, това не е добро. Това е една длъжност. Но ако разбираш да изправиш една своя погрешка, това е вече гениалност.

И сега всички вие сте турени да изправяте своите погрешки. Не да ги оплаквате. Господ не се нуждае от оплакване. Той казва: „Изправи погрешката си.“ Да се изправи една погрешка, това е най-леката работа, ако знаеш как, но ако не знаеш как, това е най-мъчната работа.

Сега най-първо трябва да се научите да говорите истината.

Пътуват двама души, отиват в един двор и виждат един петел, който пее. Единият казва: „Колко обичам тоя петел, колко е охранен. Искam да го имам.“ Как мислите, за пеенето ли иска той петела? - Не, за друго нещо. Тоя петел, като пее, той привлича. Някой път кучетата като лаят около кошарата, привличат вълците. Петелът, който не знае как да пее, привлича хората да го изядат. Един човек, който не знае как да мисли, привлича дявола около себе си.

От противоречията, които се срещат на земята, вие не може да се освободите. Не си правете илюзии, не се самозаблуждавайте. Не мислете, че ще прекарате един щастлив живот. Не че няма да прекарате. Вие и без това сте щастливи. Вие сте най-щастливите хора. И за ядене, и за пиене, и за четене имате, но стомахът ви е развален, умът ви е затъмнен, та благата, които имате, не можете да ги използвате. Яж такава храна, която да е добра за стомаха, и мисли такива мисли, които да бъдат една добра храна за ума ти.

Сега има течения. В Библията на едно място четем, Давид казва: „В грях ме роди майка ми“. Хубаво. Някои казват: „Грешни са хората“. Хубаво. Ако ти си в затвора и ти турят един затворнически халат, мислиш ли, че си един грешник? Мислиш ли, че ако туриш една професорска мантия, ти си професор? Мислиш ли, че ако туриш корона на главата, си владика? Патриарх? И мислиш ли, че която и да е жена, ако се облече в булчинска дреха, е булка? Ни най-малко. Дрехите са само един външен израз на онова, което е човекът вътре. Булчинските дрехи са за оная мома, чието сърце е изпълнено с Любов. Тя иска да носи булчински дрехи. Другояче, тя е затворница вътре, в затвора. И булчинските дрехи са за нея халат.

И ако дойде Мъдростта у вас и вие нямате светлина, тая Мъдрост ще ви причини най-голямото нещастие. Вие ще си зададете въпросите: "Какво нещо е Бог? Какво нещо е светът? Защо се е родил човек?" и т. н. Но въпросът за раждането стои другояче. Много хора не са родени. Писанието казва, че хората са създадени от Бога. А пък създадените неща - това е нещо материално. *Хората не са родени. И писанието казва, че тепърва трябва хората да бъдат родени от Бога.* Защо ги е създал Бог, то е друг въпрос. „Защо съм се родил?" И това е друг въпрос. На оня, който казва така, ще му кажеш: „Ако си се родил от Бога, ти си най-щастливият човек. Какво има да се оплакваш? Тогаз в целият свят пътят ще бъде отворен за тебе. И всичко, което виждаш, е за тебе."

Че вие вземате онова, малкото семенце. Вие мислите, че по-големите работи могат да ви спасят. Но тия малки семенца създават онова, по-голямото дърво, което може да храни хиляди хора. А пък снегът, който се

вижда толкоз изобилен по планините, лятно време като дойдат топлините, се стопява и изчезва. А пък дървото от тая малка семка остава и с години расте. Та в нашия живот важното седи в малките работи. Една ябълчна семка, като я посадиш, може да ти причини хиляди благословения, по-големи, отколкото всички земни богатства. Последните могат да ти дадат един товар като снежната погривка горе на планината. Сега мисълта, която трябва да остане, е тая. Това не е за морал. Искам да кажа: Употребявайте ума си намясто. Когато ви дойде едно страдание, вие имате една задача. Зад всяко страдание има нещо. Страданието е една врата, която може да ви даде нещо.

Всички страдания са пътища, за да се запознаете с най-благородните същества в света. Вие още не сте проучвали защо Христос избра именно пътя на страданието.

Защото тоя е пътят, за да се отиде при Бога. Тоя, мъчният път, е пътят. Чрез страданието може да се разбере силата на човека.

В съвременния културен свят хората са толкова уплашени от страданието, че ги е страх от числото 13. От настоящата година, като изхвърлите 9 и 5, ще остане числото 13. В Европа никъде няма да намерите числото 13. Ще намерите 12 1/2. Всички ги е страх от 13.

Действително числото 13 е опасно число. Христос беше тринадесетият. 13 е опасно за всички хора, които са страхливи. А за героя то е най-хубавото число. За страхливите по-опасно число няма. Щом не ви е страх от числото 13, това показва, че вие не сте от страхливите. Сега страхът за човешкия живот е опасен. Страхът, това

е най-висшето, до което стигнаха млекопитаещите. Най-великото благо в животинското царство, това беше страхът. Всички животни се страхуват. Слабият казва: „Да се бяга. Спасявай се. Никой да не те хване. Колкото са подълги краката, толкова по-добре. Бягай, нищо повече. Не се спирай. Плюй на краката си и бягай." Обаче туй, което беше благо за животните, за човека се казва вяра. Защо човек не трябва да бяга? Човек има един ум, който е огнена светлина. Всички ония животни, които са неприятел на човека, бягат от тази светлина, страхуват се от този огън. Като срещнете вълк или мечка и ги погледнете в очите, те ще се спрат. Един англичанин разправя: Отива той на един остров, където имало човекоядци. Той казва: „Аз ще отида". По-рано повече от десет души мисионери били отишли при тях и били изядени. Той отива и казва: „Мен не могат да ме изядат." Диваците го заобикалят, те цъкат срещу него, а той ги гледа и всички ги държи в респект. И тоя мисионер обръща всички човекоядци в християни за 20 години. Той беше човек. Той употреби светлината на ума си. Той им каза: „Вие сте животни. Аз съм човек. Вие не можете да ме плашите."

Питам сега: Защо другите мисионери ги изядоха? - Защото бяха страхливи. Ако ви изядат диваците, страхливи сте. Ако вие останете живи, вие сте смели. И Писанието казва: „Ако в усилни времена се поколебаеш и се обърнеш да бягаш, ти си слаб."

Защо ще бягаш? Че Бог живее в тебе. Ти хукнеш да бягаш. От кого? Че и Йона бягаше. Като му каза Господ да отиде в Ниневия да говори, той каза: „В Ниневия. В такъв голям град. Да ми се смеят хората. И в ада отивам, но в Ниневия не отивам."

Хукна Йона да бяга. Взе си парите и се качи на един кораб. И каза: „Не отивам в Ниневия." Като постави Бог Йона в утробата на голяма риба, Йона каза: „Не в Ниневия, но зад Ниневия ще вървя." И Йона разбра, че трябва да страда. И каза: „Господи, избави ме още веднъж, моля ти се. Избави ме оттук и ще видиш колко съм смел." И Господ рече пак да го опита. Като изхвърли Бог Йона от кита, той отиде в Ниневия да проповядва 40 дни. Та казвам: Мнозина от вас питате, дали Йона го е поглъщала рибата. Американският проповедник Муди пише една смешка. Той отишъл да слуша един проповедник, който взел да доказва на публиката си, че една риба може да погълне Йона. И Муди казва: „Тоя проповедник измъчи Йона един час, додето го вкара в кита."

Някои казват: „Дали е възможно Йона да бъде погълнат от кит или не." Мнозина пък се намирате в утробата на кита. Когато се обезсърчите и искате да се самоубиете, не сте ли в утробата на тоя кит? - Когато се уплашите. Имате убеждение и казвате: „Тая работа е празна. Да отида да живея както хората." Тогава не бяга ли като Йона? Но тогава ще дойдат страданията. Какво нещо е смъртта? Някои хора казват: „Да умра, че да се отърва." Те не разбират какво нещо е смъртта. Ти като влезеш в гроба, това е китът. Ще влезеш в утробата на кита, ще почнеш да викаш отвътре: „Господи, избави ме от гроба. Зад Ниневия ще отида."

Оня, който се е събудил в гроба и е излязъл, той е вече смел.

Желая тази година да излезете от утробата на кита. Някои от вас да излязат, някои от вас да оживеят, а ня-

кои от вас да възкръснат и зад Ниневия да отидат и да проповядват.

Желая ви сега щастлива Нова година.

Всички отидоха при Учителя и го поздравиха с Новата година.

12,30 часа

ОБЕКТИВНИ СУБЕКТИВНИ РАЗСЪЖДЕНИЯ (резюме на лекцията)

18 януари, 5 часа сутринта

Има четири неща, които трябва да ви занимават: да разбирате законите на светлината, да разбирате законите на въздуха, да разбирате законите на водата и, да разбирате законите на храната.

Ако не разбирате законите на светлината, ще се спъвате. Ако не разбирате законите на въздуха, ще се задушите. Ако не разбирате законите на водата, ще съхнете. И, ако не разбирате законите на храната, ще умрете.

Тези елементи се проникват: Водата прониква почвата. Въздухът прониква водата. Светлината прониква въздуха. И умен човек е онзи, който може да извади светлината от въздуха, въздуха от водата, водата от твърдата почва. Ако не може да ги извади, той не е умен човек. Той ще умре като светия, а то е от недоимък на ума.

Който се интересува от светлината - пред огледалото е.

Който се интересува от водата - в банята е.

Който се интересува от твърдата почва - седи на стол с крак върху крак.

Ако е грозно лицето ви, ще го измиете с вода.

Ако е грозна мисълта ви, ще я изчистите със светлина.

Ако са грозни чувствата ви, ще ги изчистите с топлина.

При малко вода в организма има изстиване на краищата. При неправилно дишане - губене на светлина.

Трябва да пиете топла вода, за да възстановите топлината на тялото си. Трябва да дишате, за да възстановите светлината на ума си.

Да ви е приятно, когато пиете вода.

Да ви е приятно, когато дишате.

Във водата има вода.

В живота има живот.

София - Изгрев

12 март, сряда, 5 часа сутринта

В Евангелието е казано: „Бог е Дух и, които Му се кланят, с Дух и Истина да Му се кланят." Този стих е лесен, но не е разбран. Мъчен е за приложение.

После, казано е: „Път, Истина и Живот."

Пътят е нещо понятно. Но Истината? Да кажеш истината, хората разбират да кажеш доброто или лошото така, както си го направил. И живота хората разбират тъй: ако не си здрав, не си богат. Казват: „Лош е животът." Свързват лошите условия на живота със самия живот.

Има две неща в природата, които са важни. Има нещо в природата, което не се дели: и голямото не се дели, и малкото не се дели. А има нещо, което се дели. То е многото и малкото. Това, малкото, като влезе в многото, дели го. И понеже е много, дели го на големи късове. И малкото, като влезе в малкото, което се дели, дели го на малки късове. По някой път вие може да влезете в голямо стълкновение със себе си. Вие искате да разделите нещо в себе си. Но то е неделимо. Цял живот да се мъчите, няма да можете и една прашинка от него да отделите. А пък има нещо в живота, което се дели. И ако искате да остане през целия ви живот неделимо, то всичката ви работа ще отиде напразно.

Та казвам, има неща в света, които не се менят, а има неща, които се менят. Следователно не се старайте да делите това, което е неделимо. То остава неделимо. И голямото, и малкото не се делят. А пък това, което се дели, не се старайте да го правите неделимо. Кое то се дели, делете го, а пък което не се дели, оставете го неделимо.

Най-мъчното изкуство е човек да не си оцапа езика. Например много мъчно е през целия си живот да не кажеш една обидна дума. То е делимо. И най-големите светии го правят. Някой път и той се изпусне и каже нещо. Защото да кажеш нещо лошо, това е от делимото. Но гледай, като го делиш, да не го делиш на големи късове, но поне на малки. Ти все ще направиш една погрешка, но гледай да направиш от малките. При злото тури най-малкото зло. Щом дойдеш до доброто, тогаз гледай да направиш най-голямото добро.

Друго изкуство е да не прекъсваш съобщителните

условия, при които животът се проявява. Ти си здрав. Може да ти дойде мисъл в главата: „Ще бъда ли аз винаги здрав?" Или може да си богат и казваш: „Всякога ли мога да бъда богат?" - Всякога можеш да бъдеш богат. Живият човек всякога може да бъде богат.

Някой път казваме: „Да си създадем работа." Та работата си съществува. Природата е създала работа. Накарала те е да ядеш. Уста ти е дала и зъби. Ядеш и казваш: „Колко приятна работа." Тя казва: „Само малко да посдъвче, много малко." После друга работа - само така ще кажеш: „Ще вдишаш и ще издишаш въздуха." И после: „Само ще си помислиш." Какво ти коства да си помислиш. Мисълта е работа.

Сега, който иска да бъде красив, непременно трябва да възприема живота. Животът сам по себе си е красив. Той дава най-хубавите форми. Ако не се турят никакви препятствия на живота, той създава най-красивите форми. Един ангел е красив. Виждаш, че светлина блика от него. Ако човек иска да бъде красив, да мисли за младостта. Мисли за младостта.

Същият закон е и за доброто. Вие искате да бъдете добри. Не разправяйте на другите хора: „Аз искам да бъда добър." Но в себе си кажи, като станеш сутрин. Не на глас да го кажеш, но да го чуеш вътре: „Искам да бъда добър."

На себе си ще го кажеш, вътре. Не в обикновената форма добър, защото ти си добър вече. С проявяването на доброто в тебе, ще почнат да се подобряват всички външни условия на живота. Не можеш да ги подобриш изведнъж, физическият живот се подобрява постепенно, според степента на това, което става вътре. Дотолкова,

доколкото ти искаш да станеш добър, ти ставаш. Ти ставаш по-разположен и условията вече се изменят. Като бъде човек добър, ще бъде здрав. Няма да му се случи нищо лошо. Доброто не седи в една постъпка. Доброто е един целокупен резултат. Завършен резултат на един отличен живот. То носи всичко със себе си.

Най-добрият плод на живота, това е доброто.

1936 г., 7 октомври

Основни мисли от лекцията на Учителя:

За да възпитаеш един порядъчен човек, трябва да го обичаш.

Когато някой човек мисли, че е изоставен, тогаз има при него други същества от невидимия свят, които му казват: „Не бой се, всичко ще се уреди“, и му помагат.

Някои ще минат през малки опитности, а някои през големи опитности. Всички сте в една Божествена школа и на всеки е даден един предмет за проучване.

Когато половината хора са против тебе, то другата половина са за тебе.

Когато срещнеш някой лош човек, очите ти да бъдат отворени, защото ще срещнеш след това добрия човек. След като дойде страданието, очите на човека да бъдат отворени на четири, защото ще дойде доброто и, ако човек не е буден, ще го пропусне.

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“.

Пътят: Щом влезеш в този път, ще постъпваш добре.

Истината: Щом влезеш в Истината, ще обичаш всички хора.

Животът: Щом влезеш в живота, ще мислиш! Под това аз разбирам, че ще станеш проводник на Божествената мисъл.

Човек губи, ако не внесе в себе си всеки ден нещо ново. Човек всеки ден трябва да внесе в себе си една нова божествена мисъл, едно ново божествено чувство, желание, една нова Божествена постъпка.

В това се състои обновяването.

Научи се да не губиш ценностите. Човек да гледа да не измени мнението си за някого. Когато човек прави лъжлива оценка за другите, то и на него ще поставят такава оценка.

Ценете хората!

Упражнение за 10 дена:

„За 10 дена да не се критикува никой и да не се бърза с даване на мнение." Човек е пратен на земята да извърши волята Божия. Онзи, който не се учи и не живее добре, няма да получи нищо и нищо няма да му се даде.

Всеки човек е лист от Божествената книга. Радвайте се, че можете да четете от нея. Ако не искате да четете, обърнете друг лист. Не считайте, че тия листа, които не сте разбрали, те са неразбрани. Друг човек ще ги прочете. Защото няма човек, когото да не обичате!

*

1937 г.

5 март, София, Изгрев

Една от темите, които ни биваха давани от Учителя в общия окултен клас е: „Най-добрият метод за разработване на човешкото сърце."

Най-добрият метод за разработване на човешкото сърце е методът на Любовта. Всякога и към всичко.

18 юли, 5 часа сутринта

Поздравявам ви с приятната сутрин и чистото небе и с красивия изгрев. Хубавото небе днес показва, че тази година големите страдания могат да се избегнат. Слънцето носи своето благословение.

Пожелавам ви да придобиете първия лъч на топлината, който иде от Божията Любов.

Пожелавам ви да придобиете първия лъч на светлината, който иде от Божията Мъдрост.

Пожелавам ви да придобиете първия крепки Божии лъч на Истината, който носи свобода за вашия дух.

Пожелавам ви да бъдете топли, крепки и светли през цялата година.

19 юли

„Бог е Дух и които Му се кланят, да Му се кланят в Дух и Истина."

21 юли

„Пътят на праведния е път на зазоряване.“

21 юли, 5 часа сутринта, Рила

Днес размишлявайте върху изреченията:

Чрез Любовта, Мъдростта и Истината всичко може да се постигне.

Чрез живота, знанието и свободата всичко е постижимо.

Приложете тия неща в себе си, за да бъдете радостни и весели. Щом сте радостни и весели, Господ ще се весели във вас и вие ще се веселите в Господа.

23 юли

Заповедта, която всеки трябва да даде на себе си:

Стани и в Истината крепък бъди!

Стани и в Любовта топъл бъди!

Стани и в Мъдростта светъл бъди!

*

В начало бе Словото и Словото бе у Бога".

*

11 август, 5 часа сутринта

Радвайте се на онова, което Бог е приготвил за вас от началото на Битието!

Радвайте се, че Христос е Лозата, а вие - пръчките на тази лоза.

25 юли, 10 часа сутринта

Сега и на вас желая да се научите да пеете хубаво.

*

*„Бог е Любов, която Христос е приел.
Христос е Любов, която ние сме приели.
Ние сме Любов, която сега проявяваме.
Да бъде благословен Господ!"*

28 юли

„Божията Любов носи пълния живот."

*

И тъй, сърцето ви трябва постоянно да се занимава с Любовта, а умът ви с Мъдростта. А вие, като ученици, всякога трябва да се занимавате с Истината.

*

*С Учителя при извора
„Ръцете, които дават“*

*Слънчев ден на Рила,
1931 г.*

*Закуска край
езерото Елбур,
юли 1931 г.*

*Беседа на Учителя,
Рила, 1937 г.*

*Разговор край с. Мърчаево,
1944 г.*

30 юли

Желая ви да чуете гласа на вашия възлюбен от планината и гласа на вашата възлюбена от долината.

1 август, 5 часа сутринта

Проучвайте Любовта и нейната чистота.

Проучвайте знанието и неговата светлина.

Проучвайте свободата и нейната пълнота.

Пожелайте, както за себе си, така и за ближния си, онази свобода, която освобождава душите от вътрешното им ограничение. Приложете Любовта и Истината като граници на живота и Божието благословение ще бъде винаги при вас.

1 август, 10 часа сутринта

Какво се иска от съвременния човек? - Право разбиране за нещата и високо съзнание. Без тези два елемента той нищо не може да постигне. Без тези два елемента, природата и животът остават за него затворени.

4 август, 5 часа сутринта

Да приложим Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина в живота си и винаги да изпълняваме волята Божия.

В Божията Любов и в Божията Мъдрост е скрит животът.

6 август, 5 часа сутринта

Сега желая ви, като слезете от върха, от устата ви да потече толкова мед, че всички пчели да се съберат около вас, да вземат част от меда и за своите кошери. Всяка пчела ще пише на своя кошер: „Това е медът, който потече от устата на вярващите.“

Желая ви да потече мед не само от устата ви, но и от вашите сърца, умове и души. Желая ви да потече мед от вашия дух и да се разнесе навсякъде като велик балсам за изцеляване на човечеството.

8 август, 5 часа сутринта

Служете на Бога със сила, вяра и Любов.

Желая и на вас да бъдете хора на силата, на вярата и на Любовта.

Желая ви да бъдете като Христа, едно с Отца, едно с Бога.

8 август, 10 часа сутринта

Живейте, прочие, като праведните, за да се ползвате от огъня на Любовта.

11 август, 5 часа сутринта

Сега желая ви да вървите в пътя на добродетелта. Щом вървите в този път, всичко ще постигнете: и учени, и богати, и добри ще станете.

Едно се иска от вас: приложение.

11 август, 10 часа сутринта

Щом едно ловджийско куче само с обонянието си може да намери господаря си, да определи точно посоката на неговото движение, колко повече чрез светлината на своя ум човек може да познае Господа и да проследи пътя на Неговото движение.

Лесно е човек да намери Този, в Когото живее и Който живее в него.

13 август, 5 часа сутринта.

За да имате успех в живота си, приложете следните четири правила:

Пази свободата на душата си.

Пази силата на духа си.

Пази светлината на ума си.

Пази доброто на сърцето си.

*

11 август, 5 часа сутринта

Поздравете вашата душа с благите думи на свободата.

Поздравете вашия дух с благите думи на силата.

Поздравете вашия ум с благите думи на светлината.

Поздравете вашето сърце с благите думи на доброто.

22 август, 5 часа сутринта

Сега препоръчвам ви следното: Вярвайте в доброто на вашето сърце както и в доброто на другите хора.

Вярвайте в светлината на вашия ум както и в светлината, която е в умовете на другите хора.

Вярвайте в свободата на вашата душа както и в свободата, която е в душите на другите хора.

Вярвайте в силата на вашия дух както и в силата на духа, който е в другите хора.

22 август, 10 часа сутринта

Сега на вас пожелавам да бъдете млади като Любовта, възрастни като Мъдростта и чисти като Истината.

*

Христос е човекът на изобилната сила.
Христос е човекът на изобилната вяра.
Христос е човекът на изобилната Любов.

23 август, 5 часа сутринта

Желая и на вас да дойде Царството Божие във вашите сърца, умове и души и да ви направи радостни и щастливи.

24 август, 5 часа сутринта

Помнете, че Бог работи във вас. Като знаете това, стремете се всичко да правите за слава Божия.

22 септември, 5 часа сутринта

И тъй, изучавайте закона за жертвата, която Любовта, Мъдростта и Истината изискват.

*

1939 г., 21 август, Рила

МАЛКАТА МОЛИТВА

„Любовта никога не отпада.“

Едно цветенце на планината се молело на Бога:

„Господи, посещавай ме със Своята роса и с небесната Си светлина, да се радва моето малко сърце на Твоите блага.

Аз, Господи, ще се обличам с най-хубавите си дрехи да посрецам Твоята светлина.

Който минава покрай мене, аз ще го поздравявам в Твоето име.

1942 г., 5 март

МУЗИКАЛНО УПРАЖНЕНИЕ

Това упражнение Учителя даде през месец март на 1942 г. като допълнение към шестте гимнастически упражнения. То се прави след тези упражнения с изпяване на гамата. За целта може да се използва камертон.

Ритмичното, плавно и последователно изпълнение на движенията изразява силата на идеята, която възплътява всеки тон на гамата, както и нейното развитие - от пробуждането, което започва с изправяне на тялото, до посяването - приклякване и докосване на земята с пръстите на ръцете, а именно:

До - пробуждане

Ре - движение

Ми - мисъл

фа - условия

Сол - цвят

Ла - плод

Си - уста

До - посяване.

Основно положение - тялото приклекло.

До - Ръцете до краката (земята). При изпяване на тона *до* тялото се изправя. Ръцете идват пред гърдите, с длани надолу и пръсти напред.

Ре - Ръцете се придвижват успоредни напред.

Ми - Ръцете се отварят широко встрани, дланите напред.

фа - Ръцете с широк кръг се прибират пред гърдите, малко напред, пръстите се допират, дланите навътре.

Сол - Ръцете образуват венец пред тялото и лицето на разстояние около 30 см една от друга.

Ла - Ръцете се издигат високо над главата, където пръстите се допират.

Си - Горната част на ръцете (китката) се отваря около 35 см.

До - Ръцете се спускат надолу по главата, после по тялото, с приклякване до земята както в основното положение.

Промисъл

Да пребъде Божият мир и да изгрее Божията радост и Божието веселие в нашите души (3 пъти).

Ход на движенията:

Ръцете от основно положение, спуснати надолу до тялото, се издигат широко встрани и нагоре, докато пръстите се допрат над главата, като същевременно се произнасят думите: „*Да пребъде Божият мир*”.

Бавно спущаме ръцете отстрани на главата (с думите „*и да изгрее Божията радост*”), на тялото (с думите „*и Божието веселие*”) и до изходното положение (с думите „*в нашите души*”).

*

Напътствия относно упражненията

Ако човек си държи ръцете хлабаво по време на упражненията, няма никакъв контакт със силите на природата. Ръцете трябва да се държат обтегнати, за да имат тоя контакт. После да ги правите с концентрирана мисъл.

Движението е живот. Без движение животът не може да се проявява. Движението трябва да бъде разумно. И един сантиметър да се подвижиш, трябва да имаш някаква цел и някакво постижение. И един сантиметър като се подвижиш със знание, то земята можеш да подвижиш. Сила има в движението. Защото чрез него човек ще дойде в хармония с високи, разумни същества, които се движат. А там, в тази хармония седи силата. Ако не влезе във връзка с тях, човек е неорганизиран. Доброволно трябва да става това организиране в мисли, в чувства и постъпки. Движенията в паневритмията имат един основен ритъм.

През време на упражненията ще прекарате мисъл-

та си в дясната ръка, която е насочена нагоре, и чрез нея ще се свържете с центъра на слънцето. А в това време другата ръка е насочена надолу и се свързва с центъра на земята.

Вселената се проявява чрез човека. В една лампа всичката газ не гори изведнаж, а постепенно. Когато човек бърза, значи той иска всичката газ да изгори изведнъж. Някой път човек може да направи само три упражнения, но внимателно, и да има по-голям резултат.

Когато човек върви, трябва да върви леко, най-първо на пръстите и после на петата.

Предната част на ръката - пръстите - означава Божествения свят, средната - духовния, а основата, към китката, - физическия свят. Та, когато повдигате ръката нагоре, при поздрав, физическият свят да не бъде по-напред от Божествения.

5 април, Великден

Краят на неделната беседа:

По-добър Великден от този не е имало в света. По-добър Великден в София не е имало.

Христос срещна англичаните, когато идваха с аеропланите, и им каза: „Не правете зло, не ги смущавайте, не им правете беля." Те паднаха от конете си, както апостол Павел падна и каза: „Ти кой си?" Христос им отговори: „Аз съм Исус. Не отивайте да правите зло на тия хора."

ЛЮБИ И ОБИЧАЙ

(Извадки от лекцията)

8 април

Не само външно трябва да пеем, но музиката трябва да съществува и в нашия ум, сърце, дух и душа. Музиката е най-добрата козметика. Ако пеете, лицето ви ще се преобрази и ще стане красиво. Щом не си музикален в мисли, и в сърцето си ще имаш тревоги. Щом си музикален, ще имаш мир.

Казвате: „Тежко ми е на сърцето.“ Тежко ти е на сърцето, защото не си музикален. Когато пееш, невидимият свят обръща внимание на тебе. Възвишени същества обръщат погледа си към тебе и идват да ти помагат. Като не пееш, оставят те на собствените ти сили.

Любете и обичайте! Като любите, подобряват се условията на вашия живот. А като обичате, проявяват се вашите вътрешни възможности, т. е. развивате дарбите, талантите, които Бог е вложил във вас.

Ти любиш, като даваш любов на другите. А обичаш, като възприемаш и оценяваш любовта на другите към тебе. И двете неща носете в себе си: люби и обичай!

Бог никога не иска да срещне един човек, който е прекъснал връзката си с Него. Единствената монета, която не спада в света, е Любовта. Единствената монета, която не спада в света, е обичта!

Човек трябва да започне с любовта, за да знае какво нещо е музика. Само тогава можеш да пееш!

ИЗ РАЗГОВОРИТЕ С УЧИТЕЛЯ

Човек, който люби, е свободен и човек, който обича, е свободен.

Един брат попита: „Защо не се вложи еднакво любовта във всички хора?“

Учителя каза: „Може ли да се тури нектар в нечиста чаша? По-рано ще се мине през огън, за да изгори нечистото, и тогава Любовта ще дойде.

Любовта не прави грешки. Единственото нещо, което не прави грешки, е любовта.

Един брат запитва: „Кое е основното качество на Любовта?“

Учителя каза: Да желаете доброто на другите толкова, колкото на себе си.

Ти не искаш да се помириш с някого. Но представи си, че този, с когото не искаш да се помириш, ще стане пръв министър на България.

Да се родиш значи да хванеш Божествената светлина и да я задържиш за себе си. А пък в тая Божествена светлина е скрита една Божествена душа, която ще ти благодари.

Ако вие слугувате на Бога, какво има да се плашите? Бог е неизменяем. Всички сме осигурени.

Преди да направиш нещо, не говори за него. След като го направиш, да го знаят, като го видят. Когато дойдат в тебе изкушенията, кажи си:

- Ще служа на Бога, нищо повече!

Вашите молитви, макар и да не са свършени, Светлите ангелски същества ги приемат, преработват ги и ги пращат към Бога преработени и след това ви ги връщат.

Та молете се, както знаете. Каквото родим, невидимият свят го преработва и после ни го възвръща.

19 април

(Резюме на беседите в този ден)

Божията Любов е подквасата на човешката любов.

Божията Любов в началото дава най-малкото, а в края дава най-голямото.

Любовта е необходима за здравословното състояние. Тя е първият елемент за здравословното състояние. Ако не приемеш най-малкия елемент на Божествената любов, не можеш да бъдеш здрав. Божествената любов ще те освободи от болестите, от сиромашията, от невежеството.

Любовта издържа на всички изпити. Единствената сила, която издържа, както и да я изпитваш, е любовта.

Любовта е единственото нещо, което задоволява човешката душа. Когато живееш в любовта, каквото пожелаеш, то идва.

В бъдеще напредналите същества ще се проявяват чрез хората. В любовта няма „ще“. При нея, като помислиш, всичко имаш. Щом се молиш и не се дава, тогава нямаш любов. При любовта, щом се молиш, се дава. То ще бъде най-малкото нещо, но то ще донесе най-голямото.

Щом между Бога и тебе има друго същество, любовта не идва. Никога не допускай между своята душа и Бога друг. Само един има право да бъде между тебе и Бога. Христос казва: „Дето са събрани двама или трима, там съм Аз“

Ти не можеш да живееш добре, ако не си възприел любовта.

Когато те посети един от светлите духове, той образува мир в тебе. Ти имаш мир, че всичко ще се свърши добре.

Искай с любов, търси с любов и вземи с любов!

Сутринта си неразположен. Попей си малко. Кажы: „Бог е Любов! Аз ще приема тая Любов с всичката простота на моето сърце, като едно разумно дете, и ще я приложам!"

Желая да ви видя един ден, облечени в дрехата на светлината!

Христос, като те види, няма да ти говори много, но чрез това, което ще ти каже, ще внесе в тебе нещо ново. Той ще ти каже: "Твоите работи ще се оправят. Осветявай Името Божие. Изпълнявай Волята Божия. Желай идването на Царството Божие!"

Пожелавам ви днес слънцето, луната, звездите, цветята и пр. да ви се усмихват.

Ако един приложи това, което казвам, работите на целия свят ще се оправят!

*

ПЪТЯТ НА СЕСТРА ВАСИЛКА

В началото на века Учителя пътува из България, прави френологически изследвания и говори пред гражданството. По него време в град Айтос живее една будна девойка, известна по-късно в София като сестра Василка. Един ден Василка научава, че интересен и хубав човек изнася сказки в града. По него време не било обичайно жените да се интересуват от обществени дела. Василка обаче поканва своята съседка да я придружи. В обявения час двете са в салона и очакват лектора. Скоро той пристига и започва своята реч.

Василка поглъща с интерес всяка негова дума. За да сподели вълнението си тя побутва приятелката си и ѝ казва: „Това е Христос!“

По-късно, когато разбира, че всеки сам трябва да изкарва прехраната си, сестра Василка отива в Пловдив и си купува плетачна машина. Идеята да бъде по-близо до Учителя и да слуша словото му не я напуска. След като се научава да работи с плетачната машина, тя се заселва в София. Скоро след това се запознахме и тя ми разказа много от своите интересни преживявания.

Тя живее в сутерена, а в съседната стая се открива обедна. С парите, които спечелва чрез своята машина, сестрата поддържа този малък стол. Посетителите от Айтос и от други селища, когато идват при Учителя, са добре дошли при сестра Василка. Сестрите обикновено остават да спат при нея.

Една вечер при нея има гостенка и двете си говорят

само за Учштия. В един момент Учителя влиза при тях и им носи нещо за ядене. Какво им е казал, не ми е известно, но когато се видяли сами, Василка казва на гостенката си:

- Аз нали ти казах да заключиш вратата?

- Заключих я како Василке - отговорила тя.

Двете стават едновременно, отиват при вратата и виждат, че е заключена.

Каква изненада!

Въпреки очудването си, те продължават коментарите. След малко Учителя влиза отново при тях, оставя им ново изненадващо ястие и казва:

- Вие тази нощ няма да спите, но поне да се разнообразите.

После неочаквано напуска стаята. Двете сестри се споглеждат и си казват: „Значи и при заключена врата той посещава добрите и скромни люде!”

Сутринта на другия ден Учителя казва на сестра Василка:

- Докато съм тук, на земята, това, което видяхте тази нощ, няма да го казвате никому.

Когато Учителя се установи на Изгрева, сестра Василка му носеше пощата от „Опълченска 66”. Това разстояние тя извървяваше пеш, понеже все още нямаше никакво превозно средство до там.

Бъди благословена сестра Василке за безкористния ти труд в служба на делото Божие!

*

УЧИТЕЛЯ ЗА БЪЛГАРИЯ И БЪЛГАРИТЕ

*Какво представлява България? -
Тя е място, дето всичко расте добре.*

Българин значи човек на Духа.

Сестра Ст. Русева разказа:

„Дядо Благо попита Учителя за произхода на името „българи“. Учителя каза: „Имало едно време едно царство, в което хората много обичали Господа и го наричали „харния Бог“. И оттам другите нарекли хората от това царство „Богхари.“ От нея е произлязла думата „българи“. Това царство е съществувало още преди потопа.

*

България се нуждае от искрени хора, които говорят истината. Само така ще се повдигне българският народ. Христос дойде между един народ, но Го разпнаха. Българите имат за задача да предадат това учение на другите народи. Какво искат те? Да станат велик народ? Вашата земя е толкова голяма, колкото беше земята на евреите. Ако не слушате Господа, и от вас нищо няма да остане. Ако приемете великите Божии Закони - Любовта и Мъдростта - вие ще бъдете велик народ и държавата ви ще бъде по целия свят. Тогава ще царувате не чрез насилие,

но чрез Божественото Учение, което ще излиза от вашите сърца. То навсякъде ще дава изобилно сладки, вкусни плодове.

22 юни, 1919 г.

Следя и виждам, че преди 2000 години един български жрец е завъртял крана на живота в крива посока и нему днес се дължат тия последствия. Ето защо днес всички проповедници, свещеници, управници в България мислят като този жрец и така действуват. Ще кажете: „Кой е този жрец, за да го обесим?“ Не, не го търсете да го обесите, но завъртете крана в обратна посока на тази, в която сега действува. Ако вие не сторите това, освен че няма да станете велики, но и ще изгубите много. Затова съм аз в България - да завъртя крана на колелото на живота и след 2000 години ще ме търсите, ще искате да знаете, кой е сторил това нещо. Господ ме е изпратил в България да завъртя колелото на живота в обратна посока и аз ще го завъртя по всички правила на Божествения закон, за да опитате всички блага на живота. Когато завъртя колелото в обратна посока, българите ще разберат, че може да изпълнят и този малък закон, ще се въдвори между тях отлична, възвишена култура и ще станат един велик народ, който ще принесе своята лепта. Няма да се гордеете. Колелото още не е завъртяно, нужни са много усилия, за да се завърти. Всички вие ще вземете участие във въртенето на голямото колело, ще хванете по едно от малките колелца и ще въртите, не както сега, отдясно към ляво, а отляво към дясно. Това е Христовото учение: да завъртите ко-

лелото на малкия закон. Ще ме запитате: Какъв спомен ще ви оставя?" - Ще ви завъртя колелото отляво към дясно; тогава всички ангели, всички добри хора ще заработят и вие ще се повдигнете.

18 януари, 1920 г.

Горко на тия, които не се подчиняват на Духа, Който иде. Не мислете, че Слънцето може да измени нещата. Не мислете, че аз правя нещо. Божията Воля прави всичко в света... За българите настанаха най-благоприятните условия.

Какво донесе Христос на човечеството? - Той донесе едно учение на любов и свобода, да направи всички хора вътрешно свободни.

*

Какво означава думата „българин"? Тя е от древен произход. Коренът ѝ се крие в дълбоката древност. Под „българин" разбирам човек, който търси Учителя си, намира го и учи. От гледището на Божествената философия, то е значението на думата „българин". Като българин намери своя учител и кажи: „*Великий Учителю на светлината, Ти ще бъдеш между нас и ще ни управляваш.* " Значи българин е всеки човек, който търси и намира своя Велик Учител, за да приложи неговото учение и да покаже на своя народ и на своя ближен как трябва да се живее.

Спасението на България седи в това всички българи да се обърнат към Живия Господ, който държи съдбините на народите в Ръцете Си. Нека българите се обърнат към Бога и кажат: *„На тебе, Господи, се кланяме, на Тебе уповаваме.“*

*

Българите трябва да бъдат истински християни, всеки да ги търси, както и до днес търсят цигулките, направени от Страдивариус и Амати. Вече 300 години от създаването им, но те не изгубиха своята цена. Ако вие минавате за майстори християни, след 300 години трябва и вашите цигулки да имат цената на тия на Страдивариус.

*

Българинът, като работи на полето, трябва да носи две ризи и да се преоблича няколко пъти на ден след всяко изпотяване. Тогава ще бъде здрав. Бъклицата с вода да остави на слънце и да пие слънчева вода.

*

Ако приложите Новото Учение в България, ще има два пъти по-голямо изобилие от тая година. Ако очаквате на Бога, ще знаете, че всичко ще дойде отгоре.

*

Въпросът не е да бъдем силни, но трябва ние да бъдем умни. Като англичаните не можем да бъдем силни, но като тях можем да бъдем умни. Като англичаните не можем да имаме снаряжения, нито флота, но можем да бъдем тъй честни като тях. Можем да бъдем още справедливи и добри.

И тъй всеки българин трябва да бъде честен, справедлив, умен и добър. Кога? - Още сега.

*

Един народ може да се разруши, но може и да се създаде. Това е в ръцете на самия народ и в ръцете на неговите управници. Казвам: В света обаче трябва да има абсолютна справедливост. В България трябва да има идеална справедливост.

*

Англичаните се отличават с честност, германците - с трудолюбие, славяните - със самопожертвование. И вие, като българи, трябва да имате за девиз - самопожертвование.

*

Сега именно, в тая епоха, българският народ има условия да стане културен, да пречисти своите сили и да се укрепи вътрешно. Той не се нуждае от пари, защото земята му е богата. Той не се нуждае от чужди умове, защото умът е в него. Той не се нуждае от чужди сърца,

да го топят, защото животът е в него. Той не се нуждае от съветите на други да работи, защото по естество е работлив. Не отричам съдействието и на други умове и сърца, но на ония, които искрено го обичат.

*

Българинът страда от преяждане. Ако яде по-малко, всичко ще се оправи. Като яде, човек трябва да изяде 20 хапки и там да спре. Всяка хапка трябва да се дъвче 30 пъти.

21 януари 1923 г., София

Сега Христос се обръща към онези, които приемат християнството по форма. Това не е достатъчно. При това християнство липсва нещо на човека. Какво липсва на българския народ да стане умен? Какво липсва на българския държавник да стане умен? Българите трябва да повярват в Бога на Любовта, на Мъдростта и на Истината. После те трябва да вярват в себе си. Те трябва да бъдат готови да чуят съветите, които им се дават. Само така ще подобрят живота си, да стане сносен. Не е възможно да удовлетвориш всички хора, да ги направиш щастливи. Не съм слънце да огрея всички. Колкото и да са добри желанията ми, аз не мога да огрея навсякъде.

*

Че и в България има гениални хора като Нютона, само че българските гениални хора са потенциални, а английският Нютон е кинетически.

*

Българите трябва да знаят, че свободата им е дадена от Бялото Братство и ако те съгрешат, Белите Братя ще се разправят с тях. Няма народ, с който те да не могат да се разправят. Нека запомнят това нещо всички. Това трябва да се отпечата в умовете ви. Бялото Братство не е нещо видимо, то не е секта, не е църква, то е нещо живо, извън тези покварени условия, в които живеят хората.

21 ноември 1924 г., София

Съвременното общество днес преживява своя материален живот. Българите за пример сега преживяват последните дни на своя материален живот. Германците, англичаните, американците също така преживяват своя материален живот, но след като го преживеят, имат умствена култура. Българите ще преживеят своя материален живот без да имат толкова интелектуална култура. В техния живот чувствата вземат надмощие. Те се намират в последните дни на своя астрален живот. Всеки един от вас минава през тия три категории живот.

*

28 февруари 1928 г., София

Под думата „българин“ се разбира една определена мярка. В невидимия свят има една определена мярка за българина, на която той трябва да отговаря. Например, като се каже българин, трябва да се знае колко сантиметра трябва да бъде висок, колко дълги трябва да бъдат пръстите му, какъв трябва да бъде носът му, колко косми трябва да има на главата, на брадата, на мустациите или на веждите си, колко дебели трябва да бъдат устните му, как трябва да бъдат устроени стомахът, дробовете, мозъкът, черепът му, всичко това като на тип е подробно определено. Като се каже англичанин или американец, и за тях всичко това е точно определено. Не само това, но известна е културата на всеки едного като тип отпреди хиляди години.

*

Ако взема да ви доказвам как е създаден човекът, трябва да имам ред картини, но това не е за една схоластична беседа. Във връзка с това аз казвам, че когато правя своите изследвания, за мене числата от 1 до 20 имат свой вътрешен смисъл. Например, когато кажа 166 см, аз имам вече един нормално развит на височина българин. Когато кажа 45 см, подразбирам широчина на гърдите му. Когато кажа $2\frac{1}{2}$ или $3\frac{1}{2}$ см, имам предвид широчината на неговия нос. Когато кажа 35 см, имам предвид неговото теме. Когато кажа 55 - 60 см, имам предвид окръжността на неговата глава. Когато кажа 14 - 15 - 16 см,

имам предвид широчината на напречния разрез на главата му. Когато кажа 16-22 см, имам предвид диаметъра на главата му. Това са ред числа, които като съпоставим в известни съотношения, от тях изпъква целия строеж на човека, силите, които са работили върху него и т. н. На основание на същия закон по-дългобойното оръдие прави по-дълги линии, а по-късото прави по-къси линии. Следователно колкото едни линии са по-дълги, били те прави или кръгообразни, толкова и енергиите, които са работили върху тях са по-интензивни, по-интелигентни и по-разумни. От тук, колкото един организъм е по-сложен и по-добре устроен, туй е признак и за по-голяма разумност. Същото нещо ще забележите и по кожата на тялото, по квадратчетата по нея, по космите, по тяхната дължина и т. н. Всичко това определя разумността на човека. Защото колкото един човек е по-разумен, толкова и материята, с която работи, е по-префинена, по-деликатна; и колкото един човек е по-слаб по своята интелигентност, толкова и материята, с която работи, е по-груба.

21 март 1926 г., София

Разните реки упражняват различно влияние върху нас; при това тия от тях, които текат към изток, имат едно влияние. Тия пък, които текат към запад, или към север, или към юг, имат съвсем друго влияние върху нас. Всички тия неща трябва да се съпоставят и като погледнете на бреговете на тия реки, ще знаете какви са хората. Ако погледнете на бреговете и видите, че те са

ронливи и отвесни, това не препоръчва много хората покрай тия реки.

Вземете Дунава например. Той е текъл едно време зад Букурещ и цялата тази равнина е все негова. Кой са причините, че той е изменил своето движение и постоянно подронва бреговете? Всички реки в България са с ронливи брегове. Защо е това? Това не казвам аз. Дунавът го казва. Дунавът пита: „Какво може да ми даде за в бъдеще България?" В българина е развито силно качеството да руши. Той трябва да превърне тази разрушителна сила в творческа, в съграждаща. И ако българинът съумее да я смекчи, от него велик човек ще стане. Защото киселините, които има българинът, може да се използват само при благоприятни условия. Това обаче е едната страна само. Българинът е поставен при известни условия и той трябва да ги разбира, трябва да разбира тия динамически сили, които минават през него. Той трябва да разбира всички течения, които минават през България. Българите още не знаят, че и под тях живеят множество същества.

*

И ангелът казва сега на някои от вас, които не сте ходили в Египет: „Вземи детето и бягай в Египет!" Аз ви казвам сега в будно състояние: „Ти, детето и майката идете в Египет." А на тия, които са ходили вече там, казвам: „Ти, детето и майка му върнете се вече в израелската земя, там вашите братя ще ви посрещнат." От там, дето се кръстосват енергиите в човека, започва този кръстопът. Това е законът на великото съпоставяне

на нещата. Не трябва да чакаме утрешния ден. Днешният ден е най-хубавият ден. Той е една нова епоха в живота ви. Туй, което е скрито в нас, е нещо велико. За него не трябва да чакаме утрешния ден. Утрешният ден ще се погрижи за себе си. *Днешният ден е ден на щастие. Той е денят на Слънцето.*

*

Най-първо човек трябва да съгради най-благородното, най-възвишеното в себе си: да съгради най-възвишени мисли и чувства в себе си, да стъпи на краката си, да стане морален човек. Само тогава всички хора, които живеят в Закона на съпоставянето, ще могат да се хванат ръка за ръка и да си помагат.

*

И сега аз бих желал всички вие да сте такива българи, че да направите бреговете на Дунава неронливи. Кога ще стане това? Аз ви казвам: Когато българският народ, когато всички учени хора в България изменят своя живот, и бреговете на Дунава ще се изменят.

Бъдете верни на Божественото в себе си!...

11 април 1926 г., София

Българският народ трябва да стане мек. Този народ не може да се повдигне с тази си грубост. Под думата „мек“ не разбирам мекушав, но народ с едно благород-

но, отзивчиво сърце. Ако Бог поеме българския народ, това малко клонче, и го присади на една дивачка, той народ ще стане, но ако Бог не го присади, от него нищо няма да стане, а сега, че щяло да се разрешават социални въпроси, че трябвали пари, това са второстепенни въпроси. Един народ може да се размножава и да намалява, но ако не дойде разширение в съзнанието на хората, ако не дойде тази висша култура в него, от този народ нищо няма да остане. Ако обаче дойде това разширение в съзнанието, тази висша култура, както в един народ, така и в един индивид, това е една мощна сила, която твори, която внася елементи на съзнателен, на разумен живот.

19 май 1929 г., София

Българи, отличавайте се с мъжественост, покажете, че сте смели!

Бълг-ари - Българите са бели арийци. Те първи са излезли из рая и първи ще влезат.

Бал-гари - българите са сладките хора на земята. Нали който яде сладко, го боли корема. Та който яде българите, все го боли корема.

България - Бъл - гари - я - Бог дари я.

*

Сега какво мислят в България? Да дадат ли, каквото трябва, или ще изпъдят слугите Божи? Може да опитате и едното, и другото. Ако си дадат данта на Бога, ще бъдат велик народ, пък ако постъпят като евреите, и то-

ва ще опитат. И вие сте българи, нали? Българин значи човек на Духа.

*

Казвате: „Обществото не е разположено към нас.“ - От вас зависи това *Ние носим богатата на България. Ние носим богатата на света. От нас зависи всичко. Благото е на наша страна.*

*

Коя е причината за неуспехите на българите? Сектите ли съсипват България? Не, никога религиозните секти не са провалили един народ. Ако българите не успяват, причината за това е тяхната щедрост. В какво отношение са проявили те своята щедрост? - В пренасяне в жертва своите велики хора. Великите хора на един народ представляват неговите скъпоценности. Кога богатият човек пренася в жертва своите скъпоценности? - Когато закъса в работите си. Следователно, когато един народ закъса материално и морално, той принася в жертва своите велики хора. Няма народ в света, който, като е пожертвувал своите велики хора, да е придобил някакво благо.

19 октомври 1932 г., София

Като изучавам себе си, своето тяло по форма и строеж, същевременно изучавам българина, формата на ръката ми е българска. Някои от движенията ми са бъл-

гарски. И в говора и в речта си някога виждам българина.

*

Българите авиатори (има такива авиатори) могат да прелетят на дълж и на шир океана, без да кацнат. А те сега не могат да го минат без кацване. Но българите, с право е казано, са скъпи на триците и евтини на брашното. Нека си блъскат главите.

*

Всички се нуждаете от съществено знание. Толкова години ви говоря, толкова години вече изучавам българина и разбрах за какво е способен той. Българинът е трезв и голям философ. Той лесно се сгорещява и лесно изстива. Като те срещне, веднага се отваря и те приема като спасител. Слуша какво говориш и всичко одобрява. На другия ден го срещнеш, но вече малко охладнял, държи се резервирано. Казва:

- Хубави са тези идеи, но...

Той се страхува да не се подхлъзне. Седи и си мисли:

- Ако приема тези идеи, може да пострадам.

- Колкото можеш да пострадаш от слънчевите лъчи, толкова ще пострадаш и от моите идеи.

- Много е патила моята глава.

- От моите идеи глава не боли.

- Могат ли да се приложат без пари?

- Разбира се, могат.

Утринно слово, 16 януари 1938 г., София, Изгрев

Какво представя България? - Тя е място, дето всичко расте добре. Щом израстем, тогава можем да отидем в Русия, и във Франция, и в Англия - навсякъде.

Който иска да се научи правилно да расте, в България да дойде, българин да стане.

И тъй, изучавайте изкуството правилно да растете.

Сега, като българи, изучавайте изкуството правилно да растете. Това е благословението, което Бог е дал на българина. Ако научите добре това изкуство, всички останали изкуства лесно ще ви се отдадат.

*

Върху българския език отсега нататък трябва да се работи, докато стане свещен език. Когато един език стане свещен, Любовта в него се усилва и хората започват да се разбират.

Като казвам „българския народ“, разбирам българите. Според техните взаимни мисли и чувствавания ще се определи тяхното политическо, духовно, културно и умствено положение - бъдещия им живот. Според техните мисли от миналия живот се определя тяхното настояще, а според сегашните им мисли и желания се определя бъдещето им.

*

Ако всички българи обмисляха добре всяка своя постъпка, всяко свое действие, то щяха ли днес да ядат

хляб с купони, захар с купони, щяха ли да воюват? Българските духовници не се грижат за давещата се мравка, а за големите граници на България, но те не знаят, че съдбата на България се определя от тази мравка.

8 септември 1940 г., София

Вие сте българи, но не знаете какво означава думата „българин“. Първият елемент в тази дума е буквата „б“, която означава посяване на семето. Вторият елемент е буквата „ъ“, която означава товара, който българинът носи. Третият елемент - „л“ означава това, което българинът носи от горния свят. Четвъртият елемент - „г“ е вечното начало, за което българинът се е хванал. Петият елемент е буквата „а“, която показва, че българинът е бременен с нещо. Шестият елемент - „р“ показва, че като се хване за нещо, българинът не се отказва от него. С девет чифта волове да го теглиш, той не се отказва от идеята си.

На физическия свят българинът се нуждае от една хомеопатическа доза надежда; в духовния свят той се нуждае от хомеопатическа доза вяра, а в Божествения свят - от любов. Щом има надежда, той ще бъде здрав, ще се бори геройски с всички болести. Ще хване една болест, ще я тупне на земята и ще й каже: „Знаеш ли кой съм аз? Българин съм!“ Като има вяра, той ще се справи с всички противоречия в духовния свят, ще ги стъпче на земята и ще каже: „Знаеш ли кой съм аз? Българин съм!“

Какво означава думата Израил? Кои са елементите на Израила? *Израил е онзи, който излиза от рая, из-рая,*

а пък българин, който влиза в рая. Първоначално сте били Израил, излезли сте от рая. После ще станете българи, ще влезете в рая. Така се примиряват противоречията.

Колко малко е нужно на човека, за да бъде щастлив. Днес българите са щастливи, че им върнаха Добруджа. Цял празник е това. Досега българинът беше вън от рая, затова беше Израил. Сега стана българин. Значи той е вече в рая. Който влезе в рая всичко взима без война, по приятелски начин.

Сега аз ви проповядвам върху вярата. Вярвайте в онова, което Бог е вложил във вас. Досега вие сте излизали от душата си, но като българи трябва да влезете вече в душата си, да не въздишате повече. Душата е раят на човека. Всеки, който е вън от душата си и въздиша, той е и вън от рая. Който е престанал да въздиша, той е в рая. Който въздиша е Израил; който не въздиша, е българин.

*

Щастието на човека седи в това да стане българин. Днес всички сте в Израил. Няма човек, който да не е в Израил. Значи всички сте извън рая и отсега нататък трябва да влезете в рая, да станете българи. Засега първи вкарват в рая българите. - Как ги вкарват? - С камшик.

Всеки човек, бил той германец, французин, англичанин, който се справя със своите мъчности, е българин. Ако не може да се справи с мъчнотиите си, не е българин. Какво представя българинът на физическия свят

не е важно. Ние разглеждаме елементите на българина в духовния свят. От физическо гледище думата „българин“, според някои, е произлязла от думата „булгур“, което показва, че някога българинът много употребявал булгура за храна. На физическия свят българинът пее и играе, движи се и работи. Каквото вижда, той все мнението си дава, затова главата му страда. Той мисли, че ако стане министър, ще оправи света. Всеки българин мисли, че може да оправи света. Това е Израил. Като дойде истинският българин и каже на камъните да станат, те ще станат. Онзи, който казва на камъните да станат, а те седят на местото си, той е Израил. Онзи, който казва на Добруджа да се върне и тя се връща, той е българин. Ако каже, и Добруджа не дойде, той е Израил.

Аз взимам думата „българин“ в смисъл на човек, роден от любовта. Всички европейски народи трябва да се родят от любовта. Моето почитание към всички народи, но те трябва да повярват в онова, което Бог е вложил в тях. Само тогава може да стане истинско опознаване на народите.

*

Всеки българин, който е познал Бога, може да влезе в рая. Всеки българин, който може да вързва нещата на земята и на небето, и който ги развързва на земята и на небето, живее в рая - него можете да слушате. Защо? - Защото Бог го е кръстил. Името „българин“ не е произволно дадено. То съдържа в себе си велика Божествена идея. Който е готов да приеме тази идея, той носи вече това име. Ще каже някой, че е българин. Това

не е достатъчно. Българинът трябва да съдържа три елемента в себе си: тяло, което се ръководи от надеждата и работи без никакви ограничения; ум, които се ръководи от вярата и работи без никакви ограничения, и сърце, което се ръководи от любовта и работи без никакви ограничения.

Следователно, като знаете какво може да бъде българинът, трябва ли да се обезсърчавате? Трябва ли да роптаете, че сте се родили българи? Когато духовният свят иска да кали човека, да му предаде повече твърдост, изпраща го на земята, между българите. Когато иска да предаде на някой велик дух твърдост, той пак го изпраща на земята, да се роди българин. Който иска да се справя с мъчнотиите, да придобие твърдост, става българин. Българинът е професор по твърдостта. В това отношение, когато се касае за установяване на някаква Божествена идея, човек трябва да бъде българин.

*

Казано е в писанието: „Ако баща ви и майка ви забравят за вас, Аз ще си спомня." На друго място е казано: „Написах ви на дланта си." Като погледне към дланта си Бог вижда къде е мястото на българина и си спомня за него. Всички могат да тъпчат българите, но като погледне към дланта си, Бог казва: „Тук са те." Заслужава човек да бъде тъпкан от хората, но името му да бъде написано на Божиата ръка. Това значи да бъдеш под зоркото око на Любовта.

*

Сега аз говоря за онези българи, които са в Божествения свят. Има българи и в духовния свят. Когато се намирате в известно затруднение и не можете сами да си помогнете, обърнете се към българите от духовния свят, те ще ви помогнат. Ако и те не могат да ви помогнат, обърнете се към българите в Божествения свят. Те непременно ще ви се отзоват. Дали вярвате в това, или не вярвате, не е важно. Ако е верно, за моя сметка остава, аз печеля; ако не е верно, ще благодарите, че съм ви дал едно богато угощение.

*

„Каквото вържете на земята, вързано ще бъде и на небето. Каквото развържете на земята, развързано ще бъде и на небето." Какво ще вържете на земята? Ще вържете вашето безверие, безнадеждие и безлюбие на земята, за да бъдат вързани и на небето. Какво трябва да развържете на земята? Развържете вярата, надеждата и любовта на земята, за да бъдат развързани и на небето.

Пожелавам ви сега като българи да бъдете образец на всички народи. Какво представят българите? Те не са нито избраниците на Бога, нито ония първенци, които се отказаха да присъстват на царската вечеря, под различни предлози: че си купили ниви и ги засели, че воловите си опитвали, че се женили. Когато званите се отказаха от поканата на царя, той каза строго на слугата си: „Иди по кръстопътищата и ми доведи всички хроми, клосни, сакати и слепи да ги облека в нови премени, да седнат с мене заедно на трапезата." Това са българите. Хроми и

сакати са те за греха, за престъпленията. Слепи са за злото - не го виждат. Те са осиромашели за стария и грешен живот; те се отказват от всички заблуждения и търсят новия светъл ден, в който слънцето вечно грее, а правдата строи нови пътища.

Благословен е онзи народ, за който може да се каже: „Който не беше мой народ, намери ме. Моят народ обаче остана въвн.“

„Израил и българин“, 8 септември 1940 г., София - Изгрев.

*

ЯСНОВИДСКО ВИДЕНИЕ НА УЧИТЕЛЯ ЗА ПОЛОЖЕНИЕТО НА ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО

(Дадено през 1943 г. при Рилските езера)

Тук идвам, защото Бог е идвал. Неговите стъпки са стъпвали тук, по тези свети места.

Вие мислите, че след свършването на войната ще дойде Царството Божие на земята. Никакво царство Божие! Иде огън на земята. Идват големи страдания на земята - голям огън иде.

Сега на земята идват светиите. Техният вожд е Христос. Светиите идват с оръжие в ръка. Едно време бяха слаби. А сега са въоръжени и силни. Тяхното оръжие е Правдата и Любовта. Човекът на доброто сега ще бъде силен. И като го види, човекът на злото ще бяга. Земята ще бъде очистена от лоши хора. Лошите хора ще напуснат земята на изправление.

Сега първият помощник на Христа е Архангел Михаил. Пророкът е говорил с Архангел Михаил. Сега е второто пришествие. Сега е краят на века. Всички тия неща, които са в 24 глава от Матей и 12 глава от пророк Даниела, се отнасят за сегашните времена. Тия дни на страдания, ако не се съкратят, ни една плът не би се избила. Но заради избраните тия дни ще се съкратят. Ще дойдат граждански войни. Те са ужасни. Ние не ги желаем.

Ще се яви голяма омраза между двете класи - крайните елементи. Ще станат големи кръвопролития. В мно-

го държави ще има гражданска война. Но който народ е по-близо до Бога, леко ще мине. Тогава силите небесни, самата Природа ще се възмути. Ще дойдат големи земетресения. Където е суша, ще стане вода, а където е вода, ще стане сухо. След тия страдания, които се спасят, ще влязат в Царството Божие, където е безкрайна красота.

Бъдете будни вие, защото нито косъм от главата на праведния няма да падне. Будни бъдете! Защото, който издържи на всички страдания, ще влезе в Царството Божие, където е безкрайна красота. А в сегашните най-големи страхотии и страдания човек да има вътрешен мир, вътрешна вяра и вътрешна Любов. Да не се обезкуражава, но да работи. В 12 глава на пророк Данаила се говори за второто идване на Арахангел Михаила. И при идването на Арахангел Михаил ще дойдат най-големите страдания, каквито човечеството не помни.

Арахангел Михаил, понеже има слънчево влияние, когато дойде, ще бъде слънчево. Тогава човекът на Доброто ще бъде силен, а човекът на злото ще бъде безсилен.

След това разклатване много хора и общества ще помнеят. Сега борбите на земята са отражение на войната, която се води в невидимия свят между бялата и черната ложа, но бялата ложа ще победи, доброто ще победи. Тъмните духове ще бъдат вързани и пратени в бездната. Сега се преживява най-важната епоха на човечеството. Радвайте се, че живеете в това време и вземате участие в изграждането на новото.

Преди Арахангел Михаил да вземе дежурството, е владял Арахангел Гавраил. Арахангел Михаил е като колективна Божествена вълна, с цяла голяма армия от ангели. Тая армия от ангели ще се раздели на 4 групи, защото

четири вида хора има - кръвта им не е еднаква. Тогава ще се отворят вратите на Царството Божие и който е готов и влезе в новия живот - това е възкресението. От живот към Любов Божия и от Любов Божия към всичко. С Любов да се помага и работи.

Никой не може да се издигне и придобие съвършенството, докато не живее и обича. Докато природата не оживее у вази, не можете да придобиете нищо. Тя се вслушва. И най-много който обича съществата, това е Бог. Не забравяйте това.

Аз съм дошъл този ден на Рила за една важна работа. Имам мисия. Тази важна работа, за която дойдох, вие не я знаете и не мога да ви я кажа. Нека резултатът от нея ви говори. В този момент виждам в България има много светли души - посветени. Такива има и в другите държави, които работят за доизграждане Доброто на Земята.

12 октомври 1943 г.

*

ДНЕВНИК НА ИЗВЪНРЕДНИ ДУХОВНИ СЪБИТИЯ

1921 г.

22 февруари

(из „Трите основи на живота“)

Братя на човека:

Серафимите - братя на Любовта.

Херувимите - братя на хармонията.

Престолите - братя на волята.

Господствата - братя на радостта, интелигентността.

Силите - братя на движението и растенето.

Властите - братя на външните форми, изкуството.

Началствата - братя на времето, състоянието и такта.

Архангелите - братя на топлината, огъня.

Ангелите - носители на живота и растителността, те приготвяват живота.

Десетия чин ще заемат напредналите човешки души.

Да се съединим с тези братя. Всички заедно ще засвириим и Христос тогава ще каже, ще чуем Неговия глас: „Елате вие, деца, благословени от Отца Моего, и наследете новото царство, новото небе и новата земя на Любовта, които съм приготвил за вас.

Това е учението на Любовта.”

1922 г.

15 март

Без страх в Любовта безгранична.

25 март

(София)

„Ако с цигулка не мога да оправя света, ще взема перото и ще стана поет. Дотам съм дошел: Още веднаж ако дойда в света, или музикант, или поет ще стана. Те са двете неща, които ще оправят света, те са останали вече - музиката и поезията. И аз искам вашия прозаичен живот да изчезне. Две неща остават чисти в света; те са музиката и поезията, те са неопетнени още. Всичко друго е оцапано и следователно всички трябва да бъдат музиканти и поети.

Започнеш една работа, направи един опит: преди да идееш да ореш на нивата, изпей една песен. Отиваш на нивата, напиши поне един куплет и тогава вземи оралото. Съдия си някъде, искаш да съдиш някого, изпей една песен и тогава съди, а ако си поет, кажи: „ Чакайте, присъда няма да дам“, напиши един куплет за съденето и тогава пригответи присъдътата. Ако си стражар, седни тъй и съчинявай стихове."

4 април

*Без страх и тъмнина -
с Любов и светлина.*

5 април

*Без страх.
Без тъмнина.*

10 май

Мото:

Без страх в Любовта безгранична.

7 юни

Напред в Любовта безгранична.

23 август

(сряда, 9 часа сутринта)

Мотото за през цялата година на учениците, на оглашените и на слушателите в школата:

Ще се стремите да придобиете истината в душите си, светлина в умовете си, чистота в сърцата си; свобода в душите, знание в умовете и сила в сърцата.

Ще гледате Любовта да вземе надмощие в тази ария.

25 август

(петък, 9 часа сутринта)

За неженените братя и сестри:

Първото нещо: На вас трябва дисциплина. И да бъдете експедитивни в своите мисли и своите желания, когато прилагате Божествените работи, нещата в Божествения свят. В Божествения свят се изисква бързина, упражнения по Божествен начин. Всичко трябва да го изпълниш веднага. Не трябва да отлагате от днес за утре.

Сега вие, младите, не сте се проявили още. Старите се проявиха вече. Те са цъфнали, вързали и дали плод. А вие ще никнете, цъфнете и ще вържете плод. Сега, ако и вие гледате плодовете на старите, те не са хубави.

Ако вие вземете образа само от плода на старите, ако този плод е такъв, вие такъв не трябва да бъдете.

Сега въпросът е за Любовта. Между младите от двата пола жените са носителки на чувствата, живота, а мъжете - на човешката мисъл, на труда.

Сега вие, младите, ще се стараете да бъдете израз на Божествената Любов. Никакво лицемерие, никакво флиртуване в Школата. Вашите чувства трябва да бъдат благородни. Когато имате една сестра при вас или ученичка, вие трябва да я пазите така, както вашето око.

От вас, младите, сега искам това: Да бъдете към тези ваши сестри внимателни.

18 октомври

Fir -fur -fen

Тао - bi - аиен.

Всичко вече аз свършвам в света - превод на първата част на песента Fir -fiir -fen.

1923 г.

5 декември

Мир!

Мирът носи Божията радост.

*

Изпълнението волята Божия е майка на знанието.

*

1924 г.

23, 26, 30 март

Мото:

Бог на Любовта не е Бог на мъртвите, а Бог на живите!

11 юни

Бог е светлина на живота.

10 септември

Любовта разкрива Бога в нас.

15 октомври

Само Божията Любов е Любов.

22 октомври

Мото през седмицата:

*Топлина на сърцето,
светлина на ума,
нежност на душата и
сила на духа.*

*

Мото:

„Любовта ражда доброто.

-Доброто носи живот, светлина и свобода за нашите души."

*

26 октомври

Правила за приложение:

1. Когато сърцето ви изстива, че не може да обхване и вмести свободата на другите, продължете тогава радиуса на сърцето си, да обхване и недостатъците на хората, и продължавайте свещения път на сърцето към Бога на Любовта, при най-големите несгоди!

2. Когато умът ви се помрачава, че не можете да разберете и приемете известни истини, удължете тогава радиуса на ума си. Мислете, че всичко така трябва да бъде, за да се изяви Бог на Вечността в цялото разнообразие. Него намирайте във всичко. И продължавайте великия път на ума към Истината и през най-голямото противоречие!

3. И когато волята ви се изроди в своеволие, че спира своята дейтелност в добро, удвоете тогава радиуса на волята си. Приемете волята като дар от Бога и я посветете Нему! Тъй продължавайте мощния път на волята за проява на Благостта Божия и през най-голямото противоречие!

*

Учителя: За в бъдеще ще имате нов поздрав.

Аз ще ви кажа: „Любовта ражда доброто.“

Вие ще отговорите: „Доброто носи за нас живот, светлина и свобода.“

*

1925 г.

25 февруари

Доброта, истина, красота, това е Любовета.

15 ноември

Мото (младежки окултен клас):

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

*

*Живи хора са само тия, които имат истината.
Животът, значи, носи истината в себе си.*

*

Честният човек - казва английският поет - е най-благородното от ръката на Бога създание. А човекът, който посредничи да създава от крадеца честен човек, от паразита - производител, от алкохолика - трезвеник, от кръвника - братолюбец, от бюрократа - служител, е велик обществен благодетел.

1926 г.

14 юли

Милостта Божия да пребъдва в нас през всичките дни на нашия живот!

*

Трябва да се изучават законите на добродетелите. Например трябва да знае човек законите на милосърдието, за да развие и прояви милосърдие в себе си; трябва да знае законите на търпението, за да придобие търпение. При търпението трябва здраво тяло, здрав ум и здрава воля. Здраво тяло се разбира, когато всичките клетки са хармонично съчетани.

Всичко трябва да се преживее, за да се разбере!

1927 г.

6 февруари

Мото:

Само светлият път на мъдростта води към истината.

16 февруари

Мото:

Бог царува на небето, Бог царува в живота, да бъде благословено Името Му.

*

Серафими - духове на Божия венец. Чрез белите дробове човек се свързва със серафимите.

Престоли - Божествен разум. Чрез сърцето човек се свързва с тази иерархия.

Същества на Благородството - Чрез стомаха човек е свързан със Съществата на Благородството. Човек е готов да жертва.

Власти или Божествена сила - Черният дроб е свързан с Властите; добри чувства.

Същества на Доброто - Чрез злъчката човек е свързан със съществата на Доброто. Когато злъчката е нормална, добротата и любовта се увеличават.

Началства - наречени Божествена правда и победа в света. Далакът е свързан с началствата.

Архангели - същества на Божията слава. Те ръководят народите. Свързани са с бъбреците. Трябва да се слави Господ и да се възхищаваме от великото в природата, за да сме свързани с архангелите.

Ангели - основа на живота. Човек се свързва с тях, като ражда една възвишена мисъл и едно добро желание.

22 август

Само съвършената Любов може да ни приближи към Бога.

25 август

Мото:

Божията Любов носи пълния живот.

*

Духове на огъня - саламандри. Огънят е господар на металите и скъпоценните камъни.

Духове на водата - ундините.

Духове на въздуха - силфите.

Духове на Земата - гномите.

На човека който мисли - Словото.

*

1928 г

6 януари, Бъдни вечер, София, Изгрев

формула:

Господи, ти всичко можеш!

Твоят Дух, Който си изпратил да ме ръководи, чрез Тебе всичко може. И аз чрез Твоя Дух всичко мога.

15 януари

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди, и Господ на мира ще изпълни сърцето ти с всички добрини.

*

*Бог е Любов,
Бог е Мъдрост,,
Бог е истина.
Божията Любов,
Божията Мъдрост и
Божията Истина
носят всичкото щастие.*

*

29 август

Мото:

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди!

12 септември

Божията любов носи пълния живот.

*

19 септември

(общ окултен клас)

Бог е Любов - Божията Любов носи щастие.

Бог е Любов, Бог е Мъдрост -

Божията Любов и Божията Мъдрост

носят пълното щастие.

26 септември

Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

В Истината е скрит животът.

3 октомври

Мото:

Бог е Любов. Божията Любов носи щастие.

Бог е Любов. Бог е Мъдрост. Божията Любов и Божията Мъдрост носят пълното щастие.

Бог е Любов. Бог е Мъдрост. Бог е Истина. Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина носят пълното щастие.

(Вместо „носят пълното щастие“ допълнително се оформява „носят всичко щастие“.)

1929 г.

Общ окултен клас:

В светлината на Божия Дух има живот и мир.

*

13 март

(общ окултен клас)

Само Божията Любов носи пълния живот.

15 март

Размишление върху противоречията.

27 март

„Благата песен" - Тази хубава песен Учителя даде в Общия окултен клас.

3 април

Само светлият път на Мъдростта води към Истината.

В Истината е скрит животът.

5 април:

Размишление върху Духа Божии.

26 април:

Размишление върху прилежанието.

1 май:

„Нева санзу" - Тази песен Учителя даде в Общия окултен клас. Тя дава израз на нещо, с което човек има да се справя: слизане от горе надолу, от планината в долината, за да разрешава мъчни задачи. Нейната сила е в сричките.

3 май

Тема: *Ученическо заявление
до бай Шишко гостилничаря.-*

Уважаеми бай Шишко,

Сърдечно се радвам, че ще постъпня ученичка в гимназията във Вашия град. От сведенията, които събрах, се убедих, че там има най-благоприятни условия за ученичество. Най-добрата гимназия и най-добрата гостилница. Действително и най-добрата гимназия би останала без ученици и най-добрата гостилница - без клиенти, ако учениците от гимназията не бяха клиенти на гостилницата, и ако клиентите на гостилницата не бяха ученици в гимназията. Половината от нашата работа е намалена.

При тези благоприятни условия, които ни се дават, на нас остава само другата половина - да учим. Благодаря. Друго нищо не мога да кажа, освен да благодаря.

Вярвайки, че ще бъде записана в числото на вашите клиенти, оставам с най-голямо уважение към Вас

Теофана Савова

*

5 май

Размишление върху добрите придобивки.

*

10 май

Размишления върху силата на живота.

17 май

Размишление върху жизнените сокове в природата.

6 юни

Размишление върху стиха „Пътят на праведния е като на зазоряване.“

20 юли

Мото:

В Божията любов, в Божия Дух има живот. Само Божията Любов носи пълния живот.

2 август

Изобилието на Божиите блага носи живота.

7 август

Размишление върху светлината. (Дадено в Общия окултен клас.)

30 август

Само Божията Любов дава смисъла на живота.

Размишление върху „Закони на здравето“.

Размишление върху „Служенето“.

13 септември

Размишление върху „Правдата“.

Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина пребъдват в нас.

25 декември

*Божията Любов да бъде с нас. (Дадено в Общия
окултен клас.)*

1930 г.

7 март

Божията Любов носи пълния живот.

2 април

Проявената Божия Любов носи пълния живот.

4 април

Само проявената Божия Любов носи пълния живот.

23 април

Бог е любов, Бог е мъдрост.

Ние сме добро, ние сме Истина.

25 април

*Само проявената Божия Любов,
само проявената Божия Мъдрост и
само проявената Божия Истина
носят пълния живот.*

30 април

Бог е Любов, Бог е Мъдрост.

Аз съм Добро, аз съм Истина.

14 май

Проявената Божия Любов, Проявената Божия Мъдрост носят пълния живот.

28 май

*Ние сме проявената Любов на нашия небесен Баща.
Така да бъде!*

2 май

*Под мома разбирам човешката душа. Под момък
разбирам човешкия дух.*

15 август:

Неделя - възкресение, ден за освобождение;

Понеделник - ден за освещаване на този ден;

Вторник - ден за работата;

Сряда - ден за наука;

Четвъртък - ден за връзка с Бога;

Петък - ден на Любовта;

Събота - ден за почивка.

(при огъня, Рила)

*

*Бог е вложил всичко в моята душа. Аз искам да
изпълня волята Божия. Аз искам да изпълня Божия план,
каквото Бог е намислил заради мене. Да бъде волята
Божия! Аз ще работя тъй, както Бог е определил.*

*

Мото:

*Бог е Любов и Божията Любов оживява.
Бог е Мъдрост и Божията мъдрост освещава.
Бог е Истина и Божията Истина освобождава.*

3 септември

*Само проявената Божия Любов,
само проявената Божия Мъдрост,
само проявената Божия Истина
носят пълния живот.*

21 септември

*Първо утринно слово от Учителя, държано в
София, Изгрев.*

17 октомври

Доброто е основа на живота.

1931 г.

4 януари

Божие то благословение да бъде с вас.

3 април

Мото:

*Само Божията Любов,
само Божията Мъдрост,
само Божията Истина
носят пълния живот.*

(София, Изгрев)

8 май

Мото:

Чрез светлата любов се постига красотата в живота.

*

„Задачата на Християнството е да се примири с Бога, да се примири със своите ближни, със себе си и с всички Хора.“

„Бог е най-разумното същество, на Коего винаги може да се разчита.“

„Ближни са тези, които изпълняват Волята Божия - те са по-силни от нас.“

„Себе да познаваме, какво сме, дали сме от тези, които трябва да помагат, или от тези, на които трябва да се помага.“

*

22 септември

Мото:

*Само Любовта на безсмъртието,
само светлината на безсмъртието,
само свободата на безсмъртието,
носят пълния живот.*

*

1932 г.

9 октомври

*Проявената Любов на Духа,
проявената Мъдрост на Духа,
проявената Истина на Духа
носят пълния Живот на Бога,
на единния, вечния Бог на живота.*

1933 г.

март

Подарък:

Учителя извади това смачкано листче от джоба си, оправи го и ми го даде. „Напиши - каза - една поема на него.“¹

На листа сестра Теофана е написала:

Дружи с това, което не остарява - Любовта.

Дружи с това, което не потъмнява - Мъдростта.

Дружи с това, което не се ограничава - Истината.

8 август

Песен, дадена от Учителя на Витоша:

„Запали се огънят“

¹ Листът и текстът на него са запазени от издателя (б. р.).

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Предговор.....	3
Дни на радост и подем.....	5
На път за Мусала.....	6
Животът.....	Ю
При ръцете, които дават.....	18
Постиженията.....	21
И днес.....	25
Изворът.....	36
Из нашия живот.....	38
Беинса Дуно.....	51
Летуване на Яворово присое.....	54
Работата на Учителя.....	58
Словото на Учителя.....	58
Писмо от Учителя до учениците.....	66
Духът ми шепне.....	67
Зимна екскурзия на Витоша.....	68
Поточето на Ел Шадай.....	72
При Учителя.....	73
Животът на отшелника.....	74
Писмо на Братското издателство.....	76
Скица на дванадесетте измерения.....	78
Най-желаните благословения.....	81
Обективни субективни разсъждения.....	92
Малката молитва.....	108
Музикално упражнение.....	108
Промисъл.....	109
Напътствия относно упражненията.....	110
Люби и обичай.....	112

Из разговорите с Учителя.....	113
Пътят на сестра Василка.....	116
Учителя за България и българите.....	118
Ясновидско видение на Учителя за положението на цялото човечество.....	139
Дневник на извънредни духовни събития.....	142

Теофана Савова

ЛЕТОПИС НА ИЗГРЕВА
(първо издание)

Редактор *Вихра Рускова*
Худ. редактор *Валентин Проданов*
Компютърно оформление *Павел Желязков*
формат 60/84/16. Печатни коли 20,5.

Цена k

Издателска къща „АЛФА-ДАР“ - София
Печат - „СТАНДАРТИЗАЦИЯ - ПРИНТ“ ЕООД